

Ηχώ της Λευκάδας

Το ξεριζωμένο Δέντρο

...εμαρθηθήκαμε για μας του κόσμου οι πρασιανάδες. Εσένα σ'εξεριζώσε το κύμα στην οργή του, εμέ μου τρώγουν την καρδιά αγόρταρες ελπίδες. Νά'ξερεις πως τες έτρεφε! Και τώρα μία μία μαραίνονται και πέφτουνε σα φύλλα το χειμώνα.

Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

ΕΤΟΣ 52ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ **ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 219**
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2023
 Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, FB: Συλ. Λευκαδίων Αττικής • s.lefkadion.ath@gmail.com

Αναδυομένη
 Στο ρόδινο μακάριο φως,
 νά με, ανεβαίνω της αυγής,
 με σηκωμένα χέρια
 η θεία γαλήνη με καλεί του πελάου,
 έτσι για να βγώ
 προς τα γαλάζια αυθέρια

Άγγελος Σικελιανός

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» στηρίζει τον πολιτισμό και στέκεται αρωγός σε κάθε πολιτιστική δράση!

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» παραβρέθηκε σε πλείστες και σημαντικές εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν το προηγούμενο χρονικό διάστημα, σε Αθήνα και Λευκάδα.

Ο Πρόεδρος του συλλόγου κ. Θωμάς Χόρτης, ο Γ.Γ. κ. Θωμάς Λάζαρης, ο Αντιπρόεδρος κ. Κώστας Σταματέλος και ο Έφορος Δημοσίων Σχέσεων κ. Σωτήρης Κάτσενος τίμησαν με την παρουσία τους τις παραπάνω εκδηλώσεις, συνεχάρησαν του διοργανωτές - παρουσιαστές τους, μίλησαν με τα τιμώμενα πρόσωπα και είχαν την ευκαιρία να συνομιλήσουν από κοντά με τους συμπατριώτες μας Λευκαδίτες και Λευκαδίτισσες.

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» μέσα από την ιστορική πορεία του στηρίζει τον πολιτισμό και στέκεται αρωγός σε κάθε πολιτιστική δράση και σε κάθε δημιουργό της Τέχνης και των Γραμμάτων, πολύ περισσότερο σε κάθε συμπατριώτη και συμπατριώτισσά μας που προσφέρει πολιτισμό.

Ακολουθούν οι σχετικές εκδηλώσεις με πλούσιο φωτογραφικό υλικό.

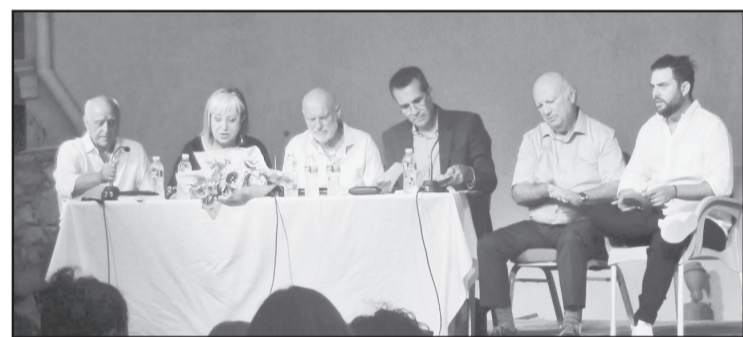
22-23 /7/2023 ΚΗ Συμπόσιο ΕΛΜ, παραβρέθηκε ο Πρόεδρος Θ. Χόρτης και ο Έφορος Δημοσίων Σχέσεων Σ. Κάτσενος

31/7/2023 Παρουσίαση βιβλίων Θωδωρή Γεωργάκη, παραβρέθηκαν ο ΓΓ Θ. Λάζαρης & ο Έφορος Δημοσίων Σχέσεων Σ. Κάτσενος

7/8/2023 Παρουσίαση βιβλίου Γιώργου Φερεντίνου, παραβρέθηκε ο ΓΓ Θ. Λάζαρης και συντονιστής και παρουσιαστής της ανωτέρω εκδήλωσης ήταν ο Έφορος Δημοσίων Σχέσεων Σ. Κάτσενος.

8/8/2023 Παρουσίαση λευκώματος Συλλόγου Λευκαδίων Ηλιούπολης & Γύρω Δήμων «Η ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ», παραβρέθηκαν ο ΓΓ. Θ.Λάζαρης και ο Έφορος Δημοσίων Σχέσεων Σ. Κάτσενος. Παρουσία στην τελετή έναρξης του Φεστιβάλ, ο ΓΓ Θ. Λάζαρης και στην τελετή λήξης ο Πρόεδρος Θ. Χόρτης.

2/9/2023 Παρουσίαση βιβλίου του Πάνου Σκληρού παραβρέθηκαν ο Πρόεδρος Θ. Χόρτης και ο Έφορος Δημοσίων Σχέσεων Σ. Κάτσενος.

συνέχεια στη σελ.5

ΕΚΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί φίλες και φίλοι της Λευκάδας, παρακαλούμε να μας στέλνετε οποιαδήποτε πνευματικά νέα δρώμενα πέφτουν στην αντίληψή σας (εκδηλώσεις, παρουσιάσεις βιβλίων κ.λπ) ώστε να δημιουργήσουμε μια ξεχωριστή σελίδα στην «Ηχώ» με τα Καλλιτεχνικά και Πολιτιστικά θέματα του τόπου μας.

ΚΑΝΑΛΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» ΣΤΟ YOUTUBE

<https://www.youtube.com/@SylLefkadionAtt>

Διανύουμε ήδη τα 101 χρόνια συνεχούς ζωής και δράσης του Συλλόγου μας. Σε συνέχεια των περσινών εκδηλώσεων μας για τα 100 χρόνια ζωής του Συλλόγου (1922-2022), όπου τιμήσαμε στην Λευκάδα και στην Αθήνα την επέτειο αυτή, και την έκδοση του φυλλαδίου με την συνοπτική ιστορία του Συλλόγου και τα μέλη των ΔΣ από την ίδρυσή του έως σήμερα, συνεχίζουμε την προβολή της ιστορίας και της δραστηριότητας του Συλλόγου με την δημιουργία καναλιού στον ιστότοπο Youtube με το όνομα «Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»». Μέσα από το κανάλι αυτό θα προβάλλονται εκδηλώσεις που διοργανώσαμε στο παρελθόν όπου τιμήθηκαν σημαντικές προσωπικότητες που δόξασαν τον τόπο μας με την δράση τους και την προσφορά τους. Επίσης θα προβάλλονται και οι εκδηλώσεις που θα διοργανώσουμε στο μέλλον. Στο κανάλι μας έχει αναρτηθεί το βίντεο της εκδήλωσης που ο Σύλλογος μας διοργάνωσε στις 10/6/2019 για να τιμήσει τον Λευκαδίτη ηθοποιό Ηλία Λογοθέτη, το οποίο μπορείτε να δείτε. Η παραγωγή και επεξεργασία του βίντεο είναι του συμπατριώτη μας Ηλία Μπαλντά τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά. Ήδη επεξεργάζεται και θα αναρτηθεί το βίντεο με την ιστορία του Συλλόγου μας που παράχθηκε με την συνεργασία του συμπατριώτη μας Γιάννη Φαλκώνη και με την υποστήριξη του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Λευκάδας και προβλήθηκε στις Επετειακές Εκδηλώσεις στην Λευκάδα και την Αθήνα, για τα 100 χρόνια δράσης και ζωής του Συλλόγου μας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», κάνει έκκληση στους απανταχού Λευκαδίτες & Λευκαδίτισσες, όχι μόνο να τακτοποιήσουν τις συνδρομές τους, αλλά και να συνδράμουν απ' το περίσσειμα της προς την πατρίδα αγάπη τους, το αρχαιότερο σωματείο του νησιού, η επιβίωση του οποίου στηρίζεται αποκλειστικά σε όλους μας και στον καθένα ξεχωριστά.

Οι συνδρομές ή δωρεές των μελών και φίλων του Συλλόγου είναι το μόνο δυστυχώς έσοδο, για την λειτουργία του και την έκδοση της αγαπημένης μας «Ηχούς».

Παρακαλείσθε, όπως ανταποκριθείτε στην έκκληση μας αυτή.

Ποσό συνδρομής για τον Σύλλογο: **10 €** κατ' έτος

Ποσό συνδρομής για την ΗΧΩ: **10 €** κατ' έτος

Δικαιούχος: Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»
Τράπεζα: Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος
Αριθμός Λογαριασμού: 139/296121-02
IBAN: GR530110139000013929612102

Λευκάς η νήσος των ποιητών

...συνθετικές αποχρώσεις σε σήματα Morse, αναζητούν διέξοδο στο τεντωμένο σχοινί κάποιου αόριστου ακροβάτη, ενώ....εμείς, καλούμε σε ακρόαση, νεκρούς του νέου Τιτανικού..... έμπροσθεν της Γάζας.
Κ.Γ.Σ.

Επιμέλεια σελίδας
Κώστας Σταματέλος,

Β Αντιπρόεδρος Συλλόγου Λευκαδίων
Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Ήταν μακρύ το καλοκαίρι που πέρασε. Μέχρι προχθές, στα μέσα του Οκτώβρη, ο ήλιος έκαιγε και η αγκαλιά της θάλασσας, παρηγορούσε τις μέρες σε όποιον ήθελε να δραπέτευσει για λίγες ακόμα στιγμές χαράς και ξεγνοιασιάς.

Τ'ανάγια κυκλάμινα σ'άπογευματινό μας διάβα, συνεχίζουν να γεμίζουν τις καρδιές μας με τη μοναδική γλυκιά γοητεία τους.

Η ζωή τρέχει. Οι εκλογές.....πάνε κι αυτές, μας κούρασαν πια τόσοι μήνες.

Τα κεφάλια..μέσα.

Μονάχα στα χαροκαμένα μονοπάτια της Γάζας, ο Χριστός ξανασταυρώνεται...κι οι μάνες....ξεσκίζουν με τα νύχια της φτώχειας τους τα κιτρινωμένα τους μάγουλα θα όντας τα παιδιά τους.

Καθλωμένοι κι ανήμποροι μπρος στις οθόνες της τραγελαφικής μας TV και κυρίως πιά, στις γδαρμένες οθόνες των κινητών μας (κόσμων), παρακολουθούμε απνευστί, «θεατρικές»σκηνές με κομμένη ανάσα.

Χτίσαμε γύρω μας καστρομονάστρηρα με γιρλάντες κι όμορφες πέργκολες. Στάληκαν και τα τελευταία «πακέτα» απ' όσους μπόρεσαν, να τα ...κονομήσουν με τον ένα ή άλλο τρόπο, σε ανένγνωρες διευθύνσεις offshore στην Καραϊβική κι όλα καλά. Αναπαύομαστε «άπαντες» εν ειρήνη. Όλα καλά μας λένε ενώ, κατά μήκος των ακτών της Γάζας, σκορπιέται ο θάνατος, το κακό και η απόγνωση.

Τα καράβια αρμενίζουν μεσοπέλαγα. Αρμενίζουν με ούριο άνεμο στη Μεσόγειο της ακυβερνησίας.

Οι πετρελαιοπηγές στη Μέση Ανατολή, ξερνούν ακατάπαυστα τον οικονομικό δυνάστη του χθες, του σήμερα και του αύριο, ζυγίζοντας και προσχεδιάζοντας τις ισοροπίες στην βιαστική ζήση μας.

Εικόνες ειρηνίας, ώρες βιασμού της ανθρώπινης ζωής και κάθε αξιοπρέπειας. Λύση πουθενά. ΠΟΙΟΣ ΜΙΑΝΣΕ ΓΙΑ ΛΥΣΗ;

Ο Χριστός, χωρίς ανάσα, ανεβαίνει με νέο (ηλεκτρονικό) ακάνθινο στεφάνι τη ζοφερή ανηφόρα του κονιορτοποιημένου Γολγοθά μας.

Η «Ηχώ», θα πάρει και μ'αυτό το φύλλο το...δρόμο της. Τα κεφάλια μέσα, το Καλοκαίρι πέρασε, ακουρμαστείτε μας.

Αρχή, μ'ένα ποίημα του Φιλολόγου-Λυκειάρχη **Νίκου Π.Καρύδη**.

ΜΑΝΑ ΛΕΥΚΑΔΑ

Μια νύχτα μάγια ολόγιομη έγειρα σ' ακροβράχι Άκρα του πέλαου η σιωπή κι αντίκρου μου η ράχη του βράχου του θεοσκοτέινου. Το πνεύμα μου ομορφάδα το μάγεψε και φτέρωσε για σε, Μάνα Λευκάδα.

Κι από του κάστρου τις κορφές ως πέρα στο Λευκάτα, με στηλωμένη την ψυχή, τα σωθικά χορτάτα σαν τον αητό τον πετραητό που χόρτασε κι εστάθη τα μυστικά του πέλαου ν'αδράξει και να μάθει.

Όμοια η ψυχή μου φτέρωσε και μουδειχνε σημάδι της γης, της πρώτης μου της γης, ολόφωτο στο βράδυ εκεί ν'αράξω το σκαρί και τα πανιά να σκίσω το χώμα σου τρισάγια γη να πέσω να φιλήσω.

Κι ως αητός, ο πετραητός που βούτηξε και εστάθη τα μυστικά του σύμπαντου ν'ακούσει και να μάθει

τράνεψα και γιγάντωσα κι άγνωστο άκουσα μύθο μ'αυτιά, με μάτια και με νου που βύζαιναν στο βυθό

«ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος Λευκαδίων

Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

Γραφεία: Γερανίου 41

10431 Αθήνα

Δ/ντής-Εκδότης

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
ΧΟΡΤΗΣ ΘΩΜΑΣ

Εκδίδεται με ευθύνη του Δ.Σ.

Τα ευνοήματα κείμενα
εκφράζουν απόψεις

των συντακτών του

Φωτοστοιχειοθεσία

Εκτύπωση:

Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ

Γερανίου 7, 1ος όροφος

Αθήνα, 10552

Τηλ. 210 52.44.309

Συνδρομή ετήσια:

Εσωτερικού 10 €

Εξωτερικού \$ 25

Αποστολή συνδρομών

Δ/ση Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Απο το βήμα αυτό και με σκοπό να ολοκληρωθεί η συγγραφή μιας σύγχρονης κι επικαιροποιημένης Ανθολογίας Λευκαδίτικης Ποίησης, που εδώ και μερικά χρόνια έχω σκαριάσει και πασχίζω να ολοκληρώσω, καλώ κάθε ανα τον κόσμο, Λευκαδίτη και Λευκαδίτισσα, να μου στείλει ηλεκτρονικά με e-mail : έως τρία ποιήματα της επιλογής του, μια φωτογραφία του σε υψηλή ανάλυση κι ένα σύντομο βιογραφικό του, για να ταξινομηθεί αλφαβητικά στην Ανθολογία. Ανάλογα με την έκταση της ανθολογίας, θα γίνει μελλοντικά επιλογή για την καταχώρηση του ενός ή και περισσότερων ποιημάτων. Κώστας Γ. Σταματέλος
kgstamatelos67@gmail.com
τηλ.6976880701

των λογισμών, που μ'έφεραν την άγια κείνη ώρα του Όμηρου η θύμηση και του Δυσσέα η μπόρα της μοίρας της βαρύγυμης. Κι ως νά'μουν γω Δυσσέας που 'δε καπνό απ' το τζάκι του, τον τόπο της ωραίας,

της ποθητής πατρίδας του, ν'αράξει δέκα χρόνια παλεύοντας με τα στοιχεία τ'αρχέγονα κι αιώνια, ρούφαγα αχόρταγα στη γη τη λεβεντογεννήτρα την πελαγία την οσμή, των θυμαριών τη φύτρα.

Κι ως αητός, ο πετραητός που εχόρτασε κυνήγι και νύσταξε κι απόκαμε και στέκονταν πριν φύγει αμφίγνυμος, στην πέτρα του να γείρει και να μείνει ή σ'αψηλό λημέρι του να βρει ταίρι και κλίνη.

Όμοια και γω, ως βύζαινα και τούφαγα τη γη μου ένοιωθα μέγα λήθαργο να σβήνει το κορμί μου και φώναξα «βοήθα με γη». Και κείνη με κρατούσε και μ'έσφιγγε στον κόρφο της και μου κρυφομηνούσε.

Έτσι όπως κοιτόμουν βουβός κι απάνωθ' μου ωραίο και δυνατό κι ανίκητο έβλεπα τον Ανταίο τη γη ν'αγγίζει και ξανά στο πάλεψα να μπαίνει ρίζωσα κι εγίνα δεντρί γη μου αγαπημένη,

μια νύχτα μάγια ολόγιομη. Γερμένος σ'ακροβράχι άκρα του πέλαου η σιωπή κι αντίκρου μου η ράχη του βράχου του θεοσκοτέινου- το πνεύμα μου ομορφάδα το μάγεψε και φτέρωσε για σε, Μάνα Λευκάδα.

Ο λόγος στη συνέχεια, για μια εντελώς άγνωστη για τους περισσότερους συμπατριώτες μας ποιητική μορφή, τον **Γιάννη Γερ. Σκλαβενίτη**.

Γεννήθηκε στη Λευκάδα, όπου έζησε τα πρώτα παιδικά του χρόνια. Λίγο πριν τη λαίλαπα του Β' Παγκοσμίου πολέμου κι εν μέσω της ζοφερής παγκόσμιας οικονομικής κατάρρευσης, φθάνει με την οικογένεια του στην Αθήνα ξυπόλητος. Παρά τα τεράστια προβλήματα επιβίωσης, καταφέρνει να σπουδάσει οικονομικά, ενώ παράλληλα, ενεργοποιείται μαζί με τον αδελφό του Σπύρο Σκλαβενίτη, στο εμπόριο αποικειακών για να επιζήσουν και συντηρήσουν την ταλαιπωρημένη τους οικογένεια. Μέσα από πλείστες δυσκολίες και τιτάνιες μάχες, καταφέρνουν μετά από πολύχρονη προσπάθεια, να στήσουν τη γνωστή σε όλο τον κόσμο επιχείρηση, super market ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ.

Ο ευπατρίδης Γιάννης Σκλαβενίτης, αποτύπωσε την ευαισθησία και τα βιώματά του, χαρίζοντάς μας μια όμορφη ποίηση για ότι τον συγκινούσε. Μέσα από τις καλοσκαλισμένες σκέψεις και λέξεις, διακρίνουμε αβίαστα, έναν άκρατο ρομαντισμό και μια λεβεντιά ψυχής, στοιχεία που διέκρινε και απο τη προσωπική γνωριμία μαζί του.

Το 1997, οι εκδόσεις ΟΛΚΟΣ, εξέδωσαν τη μοναδική ποιητική του συλλογή με τίτλο, "ΞΕΣΠΑΣΜΑΤΑ - ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ - ΣΚΕΨΕΙΣ" Παραθέτουμε τα παρακάτω ποιήματα του,

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ

Πόσο άλλος άνθρωπος γίνομαι
την ώρα'τη την πολύ μεγάλη,
όταν πνεύμα και ψυχή σμίγουνε
και φτιάχνουνε ένα στίχο πάλι!

ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΥ! ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Τι κι αν περάσαν βάρβαροι σ'αυτή εδώ τη γη,
Ελλάδα μου, πατρίδα μου, αθάνατη θα μένεις!
Μ'απολογερά ο Πλάστη μας σ'έφτιαξε δυνατή
και το κουράγιο σου 'δωσε όλα να υπομένεις!

Το χώμα σου το ιερό αγροίκο αν το πάτησαν
κι αν το γαλάζιο πέλαγος που σε σφιχταγαλιάζει,
ραντίστηκε με άθων καταραμένο αίμα,
αμόλυντη παρέμεινες' για τούτο δε σε νοιάζει!

Δεν είσαι χώμα και νερό, βουνό και περιγάδι
πατρίδα μου πανέμορφη μέσα στη γη ετούτη.
Είσ' ένας τόπος θεϊκός, υπέρλαμπρος, πανάρχαιος
που 'χεις λαό με μυθικά μέσ' στην ψυχή του πλούτη!

Γ'αυτό αν ήρθαν συμφορές κι αν θα ξανάρθουν μπόρες,
αγέρωχη θα στέκεσαι, σύμβολο στους αιώνες,
κι απάνω στα χαλάσματα, που οι βάρβαροι θα στρώνουν,
Ελλάδα μου! πατρίδα μου! θα χτίζεις Παρθενώνες!

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΓΝΟΙ

Στον δικό μου τον κόσμο άλλοι άνθρωποι ζούνε.
Είν' αυτοί που ιδρώνουν είν' αυτοί που μοχθούνε.
Κι αν τα χέρια τους ρόζοι τ'άχουν κάνει τανάλλεις
καθρεφτίζονται μέσα ρόδα, κρίνα και ντάλλεις!

Και στο βλέμμα τους έχουν την αλήθεια, το δάκρυ που- βουβά θρονιασμένα στον ματιών τους την άκρη- δίχως λόγια να λένε εκεί πάντοτε μένουν και σαν κλείνουν για πάντα, τότε μόνο πεθαίνουν! Κλείνοντας, αυτό το μικρό οδοιπορικό αφιέρωμα στον Γιάννη Σκλαβενίτη, παραθέτω το ποίημα που 'γραψε για τη δική του Μάνα, το οποίο είναι για μένα ένα απο τα συγκλονιστικότερα ποιήματα που έχω ποτέ διαβάσει για τη Μάνα!

ΜΑΝΑ

Μάνα μου κι αν γέρασα, το δικό σου χάδι ήλιος ολοφώτιστος μοιάζει στο σκοτάδι! Τι κι αν δεν υπάρχουνε τα δικά σου χέρια, λάμπουν μες στο «είναι μου» φωτεινά αστέρια!

Στις χαρές, στις λύπες μου, το αγκάλιασμά σου -όταν με μεγάλωνες μες στην αγκαλιά σου- έρχεται στη σκέψη μου, λατρευτή μου Μάνα και το χτύπο της καρδιάς νιώθω σαν καμπάνια!

Τη ζεστή σου αναπνοή, το γλυκό σου βλέμμα, -δυο αλήθειες ζωντανές στις ζωής το ψέμα- έχω μάνα οδηγό στο περπάτημά μου, φυλακτό ανεκτίμητο, πάντοτε κοντά μου!

Μάνα μου, κι αν γέρασα, πόσο σε θυμάμαι. Μόνο με τη σκέψη σου ήρεμα κοιμάμαι. Κι η μορφή σου ΜΑΝΑ ΜΟΥ, ζει μες στην ψυχή μου, Μάνα που με γένησες, Μάνα ΕΣΥ δική μου!

Η Καρσάνα, **Αργυρούλα Κτενά**, φέρει στο δυσάκι της ελλιδοφόρα ποιητικά νεύρα με καθάρια μηνύματα. Παραθέτουμε δυο χαρακτηριστικά της ποιήματα.

Είχα ένα αμπέλι στο βουνό

Είχα ένα αμπέλι στο βουνό με κοκκινόχωμα. Έσκαβα, κλάδευα, το σκάλιζα μόνος μου τ'όργωνα. Ολόγυρά του λιθιά τ'αγκάλιαζε από στουρνανόπετρα. Έκλεινε μέσα της στοιχειά ονείρων και τσακμακόπετρα.

Καθόταν πάνω της μικρά πουλιά που με συντρόφευαν. Όταν οι σκέψεις μου ήταν βαριές τον πόνο απόδιωχναν. Ολταν φυσούσε ο υγρός νοτιάς μύριζε θάλασσα. Στάλαζε αρμύρα απ'τα τσαμπιά Θεό ανάσaina.

Έφτιαχνε κόκκινο γλυκό κρασί σκέτο αγίασμα. Πόσες φορές μόνος μετάλαβα του νου θυμίαμα. Όμοι σκυφτοί πριν απ'το χάραμα Φτερά φυτρώνανε. Πόδια που λύγιζαν από τα χρόνια μ'απογειώνανε.

Είχα ένα αμπέλι στο βουνό σε κάποια άκρια. Το είχα ποτίσει αγάπη, ιδρό θάλασσες δάκρυα. Είχα ένα αμπέλι στο βουνό ένα παλιόμπελο. Τον διάβολο κέρναγα κρασί τον έκανε Άγγελο.

Θεέ μου να γύρναγα σαν αετός σε'κειό τ'αμπέλι. Ρόγα να τσίμπηγα από τσαμπί γλυκιά σα μέλι. Μακριά τη θάλασσα απ'τη λιθιά να αγναντέψω. Νοτιά, αρμύρα να μουσκευτώ να ζωντανέψω....

Το κορίτσι μπροστά στον καθρέφτη (Πικάσο)

Γέλασα, Έτσι για να σπάσω τη σιωπή. Γέλας και συ απ'τον καθρέφτη εαυτέ μου πάνω που σε είχα ξεχασμένο. Τώρα γίναμε δυό κι αν υπολογίσω τη σκιά μου, τρεις.

ΒΟΪΔΑΓΛΕΙΨΑ

Του Άρη Δάγλα

-Διάβα δω μωρέ αχρόνιαγο να σε χτενίσω για χαψιά, κι είναι το κεφάλι σ' σα μαλλιοστούπα. Απ' το πολύ το μπέρδεμα δε ξαγκλίζονται τα βλιασμένα και τα στρογγυλισμένα. Σα κωλορίζα από ασφελαχτό εγινήκανε. Πού επλάεσες εψές, απά σε τριβόλια; Φώναξε με αγανάκτηση η θειά Παρασκευή στον εγγονό της, που έδειχνε μεγάλη απροθυμία να καθίσει να τον χτενίσει για να πάει στο σχολείο. Ήταν η πρώτη μέρα βλέπετε και η γιαγιά ήθελε να στείλει τον Παναή καθαρό και χτενισμένο για να κάνει καλή εντύπωση στον δάσκαλο.

-Άσε με μπρε βαβά και μου τα ξεκόλωσες. Με πονεί ούλο μου το κεφάλι. Θά' ναι ξιγκι απ' την αμυδαλιά τση θειά Σταυρούλας. Ανεβήκαμε εψές τ' απόγιομα με τον Αντώνη να μάσουμε αμύδαλα και ετρίφτηκα κοντεύει με δαύτο. Εμένα θα ιδεί ο δάσκαλος; Το πολύ πολύ βάνω τη σκούφια του παππούλη.

-Αμεδά! Δε το ξέρεις πως απαγορεύονται οι σκούφρες στο σχολείο; Οι δάσκαλοι ψαχαλεύνε τα παιδιά για να ιδούνε μην έχ'νε ψείρες. Ακόμα ο ήλιος καίει μανούλα μου. Αν πας με σκούφια θα βελάξεις απ' τη κάψη και σα σε δει ο δάσκαλος, θα σαι ο πρώτος που θα τράξει. Θα του καστεί πως είσαι λοβιασμένος ψύ'μ', απάντησε η γιαγιά.

-Ε μωρ' Παρασκευήρη, ακούστηκε η φωνή της Θέκλης, μιας καλής γειτόνισσας που της άρεσε να καλαμπουρίζει και να σκαρώνει φάρσες στη γειτονιά. Εφέτος λέει ήρτε ένας δάσκαλος καινούργιος. Άγριος και θερίος. Κατρερεί ακούς τα παιδιά όξου απ' το πορτόνι, κι έχει δεμένη δεκεί στην αγραπδιά να γελάδα καφένια. Όποιο παιδί κουτήσει και πάει αχτέν'στο, το βαστάει μπροστά στη μ'σούδα τση και τη βάνει να του αγγείψει το κεφάλι στη μπάντα. Ο Βεσσαράκης του Σκαρμίδα που πήε μπονόρα, ήτανε ο πρώτος πό' φασε τη βοΐδαγλειψιά. Και να ιδείς πώς κολλάνε τα βλιασμένα τα μαλλιά... Χωρίστρα να βολά... όχι αστεία...

Η γιαγιά δε χρειάστηκε πολύ για να μπει στο νόημα και χαλάρωσε τις προσπάθειές της να πείσει τον Παναή να καθίσει να τον χτενίσει:

-Χάει καμάρι μου κάνε στο σχολείο μ' ανακατωμένο το κεφάλι και θα στο σάξει η γελάδα τ' δασκάλου, είπε γελώντας κρυφά.

-Καλά, εντάξει. Θα κάτω. Μόνο μη με πονέσεις με κειό το τσιγκρί που πας να με ξάνεις. Σιγά μη πάου να με μαυλίσει η γελάδα και να με γιομίσει σάλια, είπε έχοντας στο πρόσωπό του μια αηδία και μόνο με τη σκέψη αυτή.

Σε λίγη ώρα, το παιδί πήρε τη σάκα του και τράβηξε για το σχολείο χτενισμένος στην εντέλεια. Μέσα του ακόμα αντηχούσαν τα λόγια της θειά Θέκλης και ένοιωθε πολύ τυχερός που είχε τέτοια πληροφορία. Μάλιστα όσο φανταζόταν τους συμμαθητές του ότι θα έπεφταν θύματα της αγελάδας, τόσο τάχυνε το βήμα του για να προλάβει τη σκηνή. Δε μπορεί... Όλο και κάποιος θα ερχόταν αχτένιστος...

-Παναή καλημέρα, άκουσε να του φωνάζει από μακριά ο Σταμάτης, ο φίλος του. Καρτέρα με να πάμε αντάμα σχολείο!

Η ματιά του Παναή έπεσε κατευθείαν πάνω στο κεφάλι του συμμαθητή του και με χαρά διαπίστωσε πως ήταν αχτένιστο.

-Άσε και δεν επρόκαμα να χτενιστώ και να νιφτώ γιατί με πήρε ο ύπνος πρώτη μέρα. Η μάνα μου είναι στο χωράφι απ' τα πολλήωρα και κακόμαθα απ' το καλοκαίρι. Νάθε μό' κρενες για χαψιά να σκωθώ μπονόρα που'σαι γείτονα, είπε το παιδί.

-Δε μπόρεσα γιατί με τσάκωσε η βαβά

μου να με ξαγκλίσει κι άργησε πολύ. Γλέπεις το ξύγκι τ'αμ'δαλιάς επέτρωσε απάς το κεφάλι μου και δεν έβγαίνει με τίποτα. Με σπύρτο γαλάζο μου το τριψε και τώρα κατελώνω Παναία βόθηα, απάντησε ο Παναή, μην έχοντας ακόμα αποφασίσει αν θα του αποκάλυπτε για το τι τον περίμενε αν τον έβλεπε έτσι ο δάσκαλος.

-Μωρέ Παναή όμως σσ'φκιασε καβαγιάδα λετσέκα. Σα και να σ' άγλειψε γελάδα κομοίρη, πέταξε κοφτά ο Σταμάτης...

Αυτό του το πείραγμα τον έκανε να αποφασίσει χωρίς ενοχές:

-Τά θελες και τά παθες το λοιπόν, σκέφτηκε, πλάθοντας με το νου του την εικόνα μιας θεόρατης αγελάδας να σκεπάζει με τη χοντρή της γλώσσα ολόκληρο το κεφάλι του φίλου του και να το μουσκεύει με πηχτό σάλιο.

-Ωραία βοΐδαγλειψιά Παναή, άκουσε τη φωνή της θειά Θέκλης που τους προσπέρασε γελώντας μ' ένα αγγείο στο κεφάλι.

Τότε κατάλαβε... Η εκδίκησή του για το ειρωνικό σχόλιο του Σταμάτη θα έμενε στα σχέδια. Παρόλα αυτά, είχε μίαν αμυδρή ελπίδα μέχρι να φτάσει στο σχολείο μήπως κι ακούσει κανένα μουγκανητό. Αλλά πού; Την είχε πατήσει μεγαλοπρεπώς. Ήταν ο μόνος χτενισμένος ανάμεσα στους συμμαθητές του και ξεχώριζε σα τη μύγα μες το γάλα. Αφού έφτασαν στο σχολείο, μπήκαν στο προαύλιο και στοιχήθηκαν σε γραμμές όταν χτύπησε το κουδούνι. Περίμεναν όλοι να δουν τον καινούργιο δάσκαλο. Σε λίγη ώρα, μια όμορφη κυρία βγήκε απ' την πόρτα και στάθηκε κορδωτή να τους καλημερίσει. Ένα σουσουρο απλώθηκε στην αυλή... Δεν ήταν δάσκαλος, αλλά δασκάλα και μάλιστα πολύ όμορφη.

-Καλημέρα σας παιδιά, ακούστηκε η φωνή της, ιδιαίτερα γλυκιά και δροσερή. Είμαι η νέα σας δασκάλα. Βλέπω τα χαρούμενά σας πρόσωπα αλλά θα ήθελα να είστε όλοι χτενισμένοι. Θα παρακαλούσα λοιπόν όσοι είστε αχτένιστοι, να περάσετε στην πίσω αυλή να σας περιποιηθεί η Λούσυ, η αγελάδα που μας έστειλε το Υπουργείο για να σας φτιάχνει καθημερινά τη χωρίστρα...

-Παναή, Παναή σήκω και θ' αργήσεις στο σχολείο πρώτη μέρα! Ακούστηκε η φωνή της γιαγιάς του, διακόπτοντάς του το όνειρο. Σου ζέστανε και λίγο γάλα να πιείς μη πας θεονήσ'κο...

-Τι γάλα είναι ευτό; Ρώτησε έντρομο το παιδί, τρίβοντας τα μάτια του.

-Απ' τη γίδα μας είναι. Πούθε να τανε; Στο νησί μας γλέπεις δεν έχουμε γελάδες, απάντησε η γιαγιά μην μπορώντας να φανταστεί τι χορδή ακούμπησε...

-Πάμε να με χτενίσεις να φύω! Πετάρηκε ο εγγονός της σαν ελατήριο, επηρεασμένος ακόμα απ' την ένταση του ονείρου.

-Μην είσαι θερμασμένο καμάρ' μου; Α κειό κάθε πρωί επέρσι σε βάσταγα με το ζόρι. Κάτσε να φέρω το χτένι κάνε, είπε η γιαγιά μονολογώντας ένα ξόρκι...

-Μωρέ ας πάου γω χτενισμένος γιατί δε ξέρεις τι θα βρω πέρα φτου, μονολόγησε ο Παναή πίνοντας το γάλα του γεμάτος σκέψεις...

Σε λίγη ώρα ήταν έτοιμος, καθαρός και χτενισμένος.

-Καλή σας μέρα, ακούστηκε μια φωνή έξω απ' την αυλή, που δεν ήταν άλλη απ' τη θειά Θέκλη. Τελικώς δεν ήρτε δάσκαλος, αλλά δασκάλα, ανακοίνωσε με ενθουσιασμό, κάνοντας το παιδί να ανατριχιάσει.

-Μωρέ λες; Σκέφτηκε, κι έφυγε βιαστικός για το σχολείο...

Οι μεγάλες κι ανεκτίμητες Λευκαδίτικες ιστορίες του Πάνου Σκληρού!

Του Σωτήρη Κων. Κάτσενου,
Δημοσιογράφου

Το βιβλίο με τίτλο «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες» που παρουσιάστηκε πρόσφατα στο Κηποθέατρο «Άγγελος Σικελιανός» στη Λευκάδα, αποτελεί μια σύγχρονη προσπάθεια αποτύπωσης της λαογραφικής όψης του Λευκαδίτικου πολιτισμού, δια χειρός Πάνου Σκληρού!

Καταθέτω, αγαπητοί μου αναγνώστες, τη σημερινή μου γραφή για το εξαιρετικό βιβλίο του συγγραφέα, όχι ως ειδικός, αλλά πρώτα – πρώτα με την ιδιότητα του αναγνώστη και μετά του δημοσιογράφου και φίλου του Πάνου Σκληρού.

Οι «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες», πρόκειται, για μια αξιόλογη κι ενδιαφέρουσα ιστορική – λαογραφική έρευνα και καταγραφή του εκλεκτού συμπατριώτη μας και συγγραφέα Πάνου Σκληρού που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις FAGOTTO BOOKS

Το βιβλίο, «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες», έτυχε θετικής υποδοχής από το κοινό της Λευκάδας κι όχι μόνο! Νιώθω, ωστόσο, κι εγώ, αγαπητοί μου αναγνώστες, την ανάγκη και την ηθική υποχρέωση – μαζί με τις θερμές ευχαριστίες για τη φιλόφρονα χειρονομία, του φίλτατου Πάνου, να μου εγχειρίσει ένα αντίτυπο του βιβλίου του – να γράψω λίγα λόγια για το νέο αυτό έργο του αξιόλογου συμπολίτη μας και φίλου μου Πάνου Σκληρού. Ένα έργο, ενδελεχούς έρευνας και καταγραφής, ένα πόνημα κατάθεσης, ψυχής αυτού του αθόρυβου πνευματικού Λευκαδίτη κι άξιου συμπατριώτη μας, ο οποίος εδώ και πολλά χρόνια υπηρετεί με ευσυνειδησία τον πολιτισμό του τόπου μας.

Ο Πάνος Σκληρός, με τις «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες» του, την πρώτη του συγγραφική απόπειρα, με αγάπη και σεβασμό στην ιστορία του τόπου μας, σ' ένα ταξίδι μνήμης, μας ξαναγεί τοπικά και χρονικά στην αγαπημένη του/μας γενέτειρα, τη Λευκάδα μας. φέρνοντας το χτες στο σήμερα! Μας μιλάει για την ιστορία της, για τους ανθρώπους της, για τα ήθη και τα έθιμά της, για τις παραδόσεις της...

Σκοπός του, να διασωθεί η ιστορία του τόπου μας απ' τη σκόνη του χρόνου και τη λήθη που συχνά λαθραία εισχωρεί στη ζωή μας, την απειλεί και την αποσυνθέτει. «Κάθε τόπος όσο μικρός κι αν είναι έχει τη δική του ιστορία», διάβασα κάπου, οπότε συμπληρώνω ότι η ιστορία αυτή πρέπει να γράφεται για να μη σβήσει ο χρόνος γεγονότα, πρόσωπα και καταστάσεις!

Οι «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες», είναι ένα σπουδαίο βιβλίο, ένα θαυμάσιο πνευματικό πόνημα όπου, μέσα από την αρμονική συνύφανση του ιστορικού, λαογραφικού και βιοματικού στοιχείου, σκιαγραφείται με απόλυτη πληρότητα, σαφήνεια κι αμεσότητα η κοινωνική, ιστορική και πολιτισμική ταυτότητα της Λευκάδας στην περίοδο 1950 – 1970!

Πράγματι, με τις «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες», εκλεκτοί μου αναγνώστες, έχουμε να κάνουμε με μια άκρως επιμελημένη πολυθεματική μελέτη που περιλαμβάνει καταγραφές

και ερευνητική προσπάθεια κόπου και χρόνου, όπου ξεχωρίζουν: η ενδελεχής και λεπτομερής έρευνα, η συλλογή, η επεξεργασία και η αξιοποίηση των πηγών κατά τρόπο εξαιρετικό, σαφή και κατανοητό, καθώς και η κατά τρόπο αριστοτεχνικό δομή του υλικού, που ξετυλίγεται ταξινομημένα σε θεματικές ενότητες (ιστορία, λαογραφία, οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον κ.α.).

Στα πλεονεκτήματα του βιβλίου «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες», θα πρόσθετα ακόμη:

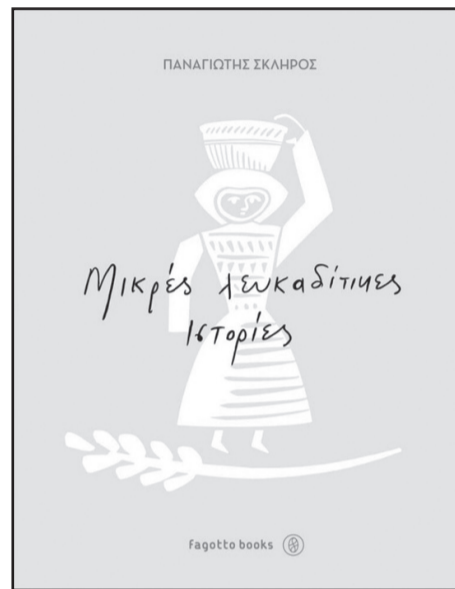
Την φιλομάθεια και την εργατικότητα του συγγραφέα, την παρατηρητικότητα του, την μεθοδικότητά του, την καθαρότητα και την ομορφιά του λόγου του και κυρίως τη γλώσσα της γραφίδας του: λαϊκή, σαφής, εύληπτη, ρέουσα, γλαφυρή, που υπερβαίνει την πεζότητα

του ιστορικού λόγου. Επίσης, το πλήθος των φωτογραφιών που διανθίζουν τις σελίδες του βιβλίου, ζωντανεύουν και καθιστούν προσιτή την ιστορική πραγματικότητα, ενώ το βιοματικό στοιχείο προσδίδει σεβασμό, συγκίνηση κι αλήθεια! Και οπωσδήποτε, η παράθεση έμπιστων πηγών, ιστοριών, ντοπιολαλιών, ονομάτων με τα απαραίτητα παρατσούκλια τους, οικογενειών και αυτοβιογραφικών στοιχείων του συγγραφέα, που στοχεύουν να οδηγήσουν τον αναγνώστη στην πληρέστερη κατανόηση του έργου και να βοηθήσουν στην προαγωγή της λαογραφικής έρευνας και των Λευκαδίτικων εθίμων και παραδόσεων!

Οι «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες» είναι επίσης, ένα μεγάλο ανάχωμα στη λήθη! Είναι μια βαριά παρακαταθήκη για τη ζώσα πραγματικότητα. Χρέος και ευθύνη για τις επερχόμενες γενιές. Ιδού η προ(σ)κληση: να κρατήσουμε ζωντανή τη μνήμη ανατροφοδοτώντας την με αλήθειες, για να μην ξεθωριάσει, να μη σβήσει, γιατί η «Μνήμη είναι η ιθαγένεια. Χωρίς τη μνήμη δεν υπάρχει τίποτα», όπως αναφέρει ο Τάσος Λιγνάδης, κριτικός θεάτρου και συγγραφέας. Υπό την έννοια αυτή, θα χαρακτήριζα το βιβλίο του συγγραφέα Πάνου Σκληρού, λαμβάνοντας υπόψη και τη διδακτική του αξία, ως ένα βιβλίο μνήμης, νοσταλγίας, παιδείας και ηθογραφίας που θα μπορούσε να αποτελέσει, ένα πολύτιμο γλωσσάρι στην εκπαιδευτική κοινότητα του νομού μας κι όχι μόνο! Ένα μάθημα τοπικής πατριδογνωσίας για τους μαθητές της Λευκάδας μας.

Καταλήγοντας, αγαπητοί μου αναγνώστες, βιβλία τέτοιου είδους, όπως οι «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες», λειτουργούν, συνήθως, μέσα στο χρόνο ως «σχεδία σωτηρίας» για την ιστορική συλλογική μας συνείδηση, γιατί διασώζουν τα «κρυμμένα τιμαλφή και τα κειμήλια» του τόπου μας και της εθνικής μας κληρονομιάς, δηλαδή, τον πολιτισμό μας!

Εύχομαι από καρδιάς, φίλε Πάνο, οι «Μικρές λευκαδίτικες ιστορίες», σου να είναι καλοτάξιδες κι ευπώλητες!!!

Θεατρικό βίωμα Υψηλού επιπέδου ο Προμηθέας Δεσμώτης του Γιάννη Φαλκώνη

άρθρο Γιάννης Δ. Καρνεσιώτης

© John D. Carnesiotes 2023

Φωτο Γιάννης Δ. Καρνεσιώτης

Αν το Ελληνικό αρχαίο δράμα χαρακτηρίζεται κλασικό, είναι επειδή η θεματολογία του, οι αρχές, οι αξίες, οι αγωνίες και τα πάθη, που αποτυπώνει, είναι πανανθρώπινα και διαχρονικά. Δεν έχουν επηρεασθεί στο ελάχιστο από την πάροδο 2.500 χρόνων, διέπουν πάντα τα πολιτικοκοινωνικά πράγματα και αυτή τούτη την ανθρώπινη φύση. Μάλλον γι' αυτό, πολλοί θεατράνθρωποι νοιώθουν την άνεση να μεταφέρουν στα καθ' ημάς τον μύθο και την πλοκή, με το στοίχημα του πειραματισμού να κερδίζεται ή να χάνεται σε πολλά επίπεδα.

Ο «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ» του Αισχύλου, όπως τον μετέφρασε, τον προσέγγισε και τον ανέβασε ο Γιάννης Φαλκώνης, υπηρετεί πρωτίστως την οργανική σύνδεση του αρχέγονου μύθου με μια σύγχρονη πραγματικότητα και την απόδειξη της επί σκηνής. Ο Φαλκώνης, πιστός στο γράμμα και στο πνεύμα του μέγιστου δραματουργού, απέφυγε τους ανοίκειους και αυθαίρετους σκηνοκινητικούς νεωτερισμούς, προβάλλοντας ανάγλυφα τους χαρακτήρες και τις αρχές ή τις αξίες, που αυτοί προσωποποιούν. Αναζήτησε, ωστόσο, εκείνους τους συνδετικούς κρίκους και τα πατήματα, που θα μπορούσαν να αφομοιώσουν το δράμα του Προμηθέα στο Ελληνικό βίωμα, όπως αυτό εξελίχθηκε ιστορικά και μας στοιχειώνει και σήμερα. Και διακρίνοντας μια κοινότητα στοιχείων με το Ηπειρώτικο μοιρολόι, επέλεξε εμπνευσμένα να την αναδείξει.

Το Ηπειρώτικο μοιρολόι είναι το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο της μουσικοχορευτικής παράδοσης της Ηπείρου και αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας των Ηπειρωτών, της ταυτότητάς τους, του διαχρονικού τρόπου αντιμετώπισης των προκλήσεων της ζωής σε μια δύσκολη γη, δυσπρόσιτη, άγονη, συχνά αγριωπή - και για όλους αυτούς τους λόγους μαγευτική! Δεν είναι τυχαίο ότι οι εκδηλώσεις στην Ήπειρο, χαρούμενες ή όχι, ξεκινούν και τελειώνουν με μοιρολόι, που θρηνεί, αφηγούμενο μίαν ιστορία με υπέρτερο νόημα. Ιστορία, που αποτελεί «μίμηση πράξεως σπουδαίας και τελείας», ιδιότυπο δρώμενο όχι σε θεατρική σκηνή, αλλά σε ξέφωτο, πλάτωμα, στην πλατεία του χωριού.

Στο μοιρολόι, με τραγούδι και χορό, με στίχους και φιγούρες, προκαλούνται τα στοιχεία της φύσης και η συνολική ανθρώπινη εμπειρία, η ζωή κι ο θάνατος, η ξενιτιά, η αγάπη κι ο χωρισμός, όλα όσα αξεδιάλυτα κι από κοινού συνθέτουν την ανθρώπινη μοίρα και πορεία. Σε αντιστοιχία με αυτόν, στον οποίο αναφέρεται το μοιρολόι, με αυτόν, που μνημονεύεται κι υμνολογείται, ο Τιτάνας Προμηθέας του μύθου, έχει με τόλμη υπερβεί όρια εγκόσμια και ουράνια, έχει αφηγήσει καταγωγή κι απαγορεύσεις, προκαλώντας τον Δία και τους Θεούς, παραδίδοντας τα δώρα της γνώσης στους θνητούς, ανακαθρίζοντας με τεράστιο κόστος προσωπικό την μοίρα τους στον χρόνο τον άπαντα!

Ο Πέτρος Τσαπαλιάρης διεκπεραιώνει έναν άθλο υποκριτικής, δέσμιος επί δίωρο στον Καύκασο της σκηνής. Ακίνητοποιημένος, Σωτήρας Εσταυρωμένος, αλλά με φωνή δικαίου, που ακούγεται στα πέρατα του κόσμου και του χρόνου, συνομιλεί με την Κορυφαία του Χορού, μοιράζεται το σκεπτικό, τα ευγενή κίνητρα και τις αρχές του. Και τα χορικά, ο Χορός με συγκλονιστική Κορυφαία την Ηπειρώτισσα Γεωργία Ζώη, κινούν το δράμα ως την κορύφωση, πατώντας στους δρόμους και του τρόπους του Ηπειρώτικου μοιρολογίου, υποδεικνύοντας ότι οι δύο καλλιτεχνικές εκφράσεις, παρά την απόσταση χιλιετιών μεταξύ τους, συναιρούνται στο επίπεδο του βαθύτερου υπαρξιακού νοήματος της ανθρώπινης φύσης.

Στην μέθεξη αυτή έρχεται φυσικώς τω τρόπω να συμπράξει

το κατ' εξοχήν όργανο της Ηπειρώτικης μουσικής παράδοσης, το κλαρίνο. Με την πνοή του δρώντος θρούλου και Πρωτομάστορα, Πετρολούκα Χαλκιά, και του εγγονού του, Πέτρου Χαλκιά, το κλαρίνο με την καίρια έμφαση του, άλλοτε προλογίζει κι άλλοτε βάζει μια τελεία στον διάλογο. Αναλαμβάνει ρόλο, γίνεται γέφυρα ανάμεσα στα αρχαιοελληνικά παραδομένα και την ζώσα παράδοσή μας, ανάμεσα στην Κορυφαία και τον ήρωα, που βασανίζεται αλλά επιμένει, γέφυρα, που τείνει ως τον θεατή, για να τον φέρει και να τον τοποθετήσει μέσα στο δράμα, καθώς – ως μην το ξεχνάμε – αυτός ήταν πάντα ο δέκτης των δώρων του Προμηθέα.

Η αρχαία ελληνική λύρα, ο κανών (το κανονάκι), η κιθάρα, τα κρουστά, οι αυλοί κι όλα τα όργανα της ορχήστρας μαζί με το σύνολο των φωνών του χορού συνεπικουρούν συνθετικά με εξαιρετικό αποτέλεσμα. Η πολυπλόκητη Ιω ενσαρκώνεται συναρπαστικά και πολυδιάστατα από την Αλεξάνδρα Καρακατσάνη συγκινώντας με τα πάθη της. Με ρωμαλέα εμφάνιση και υποκριτική αποδίδονται με ιδιαίτερη σκληρότητα το Κράτος και η Βία από την Χάρης Συμεωνίδου και τον Χρήστο Μπαλτά, ενώ ο δυναμικός Ήφαιστος Κλεάνθης Βαρσαμούλης αποδίδει την εσωτερική σύγκρουση του ρόλου με ευαισθησία. Ο Ωκεανός - Γιώργος Ζώης - είναι επιβλητικός και αρχοντικός στην αναμέτρησή του με τον Δεσμώτη ευεργέτη των ανθρώπων. Ο Ερμής - Σωτήρης Κάτσενος - αποφασιστικός και καταλυτικός στην σύγκρουσή του με τον Προμηθέα και τον χορό των Ωκεανίδων που είναι χάρμα ιδέσθαι και επιτελεί πολύπλευρο ρόλο. Συνολικά δίνοντας έμφαση στον ορθό λόγο, όλοι οι ρόλοι συνδράμουν πειστικά στην εξέλιξη του έργου.

Οι ερμηνείες των ηθοποιών, με επί κεφαλής τον εξαιρετικό Πέτρο Τσαπαλιάρη στον ομώνυμο ρόλο, οι χορογραφίες και τα κοστουμια γέννησαν ένα αρμονικό θεατρικό βίωμα υψηλού επιπέδου, που συνδύασε, σε δημιουργική διδασκαλία του Γιάννη Φαλκώνη, την παράδοση του αρχαίου δράματος με την Ηπειρώτικη παράδοση.

Με λίγα λόγια, αν ο μελετητής Φαλκώνης διακρίνει κοινότητα στοιχείων στο δράμα του Προμηθέα και στο Ηπειρώτικο μοιρολόι, ο σκηνοθέτης Φαλκώνης συνθέτει μια διάδραση μεταξύ τους επί σκηνής και την παραδίδει στον θεατή απόφια, χωρίς φτιασίδια, τόσο λιτή, όσο και οι στίχοι των μοιρολογιών, τόσο ουσιαστική όσο κι ο οικουμενικός λόγος του ποιητή. Ως πρόλογος κι επίλογος των Ηπειρώτικων εκδηλώσεων, το μοιρολόι ενεργοποιεί την ανθρώπινη μνήμη, ωθεί σε αναστοχασμό κι αξιολόγηση προσώπων, γεγονότων, καταστάσεων, προτεραιοτήτων. Περίπου, δηλαδή, ή κι ακριβώς ό,τι επιχειρεί και επιτυγχάνει ο Αισχύλος!

Στο κατάμεστο, παραθαλάσσιο Δημοτικό Θέατρο της Βούλας "Σοφία Βέμπο", ο πολιτιστικός βραχίονας του Δήμου είχε την 1η Οκτωβρίου την εξαιρετική έμπνευση να προσφέρει αυτήν την πολύ ξεχωριστή και ιδιαίτερα λειτουργική προσέγγιση της τραγωδίας του Αισχύλου "Προμηθέας Δεσμώτης". Η παράσταση είχε ανέβει ήδη στο Θέατρο Δουκίσσης Πλακεντίας 17.9.2023 με ανάλογη επιτυχία.

Η μοναδικής φύσεως πρωτοτυπία της παράστασης η μουσική επένδυση με ηπειρώτικους ήχους, υπό την καθοδήγηση του πατριάρχη του κλαρίνου, Πετρολούκα Χαλκιά, και το πάντρεμα των χορικών με τα ηπειρωτικά μοιρολόγια – ένα πάντρεμα, που απέδωσε συγκλονιστικά η Γεωργία Ζώη - συγκίνησε και ταυτόχρονα μάγεψε τους θεατές.

Μια μεγαλειώδης παράσταση! Δεν ξέρω ποια είναι τα μελλοντικά σχέδια για την πορεία της, αλλά αυτή την ανεπανάληπτη καλλιτεχνική σύμπραξη, την σύμμιξη των

δύο από τις σπουδαιότερες και πιο έμφορτες νοημάτων Ελληνικές παραδόσεις, την αρχαιοελληνική θεατρική και την Ηπειρώτικη δεν πρέπει να την χάσετε, αν την βρείτε κάπου να παρουσιάζεται - κοντά σας ή και μακριά σας!

Άρθρο - φωτογραφίες Γιάννης Δ. Καρνεσιώτης

Συντελεστές της παράστασης:

Σκηνοθεσία - μετάφραση: ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΑΛΚΩΝΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ: Πέτρος Τσαπαλιάρης
ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΩΚΕΑΝΙΔΑ: Γεωργία Ζώη
ΙΩ: Αλεξάνδρα Καρακατσάνη
ΚΡΑΤΟΣ- ΒΙΑ: Χάρης Συμεωνίδου - Χρήστος Μπαλτάς
ΗΦΑΙΣΤΟΣ: Κλεάνθης Βαρσαμούλης
ΩΚΕΑΝΟΣ: Γιώργος Ζώης
ΕΡΜΗΣ: Σωτήρης Κάτσενος

ΩΚΕΑΝΙΔΕΣ - ΧΟΡΟΣ:
Σοφία Λαμπηδώνη
Ελένη Μαρμάρου
Σοφία Παγώνη
Βέρα Κανελλοπούλου
Μπέττυ Λυρίτη

ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ:
Ελεάννα Καλαβίτη
Μαρία Δεμερτζή
Ελεάννα Μοστιτσόγλου Σωλομονίδη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Γιάννης Φαλκώνης
ΣΟΛΟ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΩΝ: Ελεάννα Καλαβίτη

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ:
ΚΛΑΡΙΝΟ: Πετρολούκας Χαλκιάς
ΚΛΑΡΙΝΟ: Πέτρος Χαλκιάς
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΧΟΡΙΚΩΝ ΩΣ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ: Γεωργία Ζώη
ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Σοφία Λαμπηδώνη
ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Ελένη Μαρμάρου
ΚΙΘΑΡΑ - ΚΡΟΥΣΤΑ: Αρετή Κοκκίνου
ΚΑΝΟΝΑΚΙ Αθηνά Κουκή
ΑΡΧΑΙΑ ΛΥΡΑ, ΑΥΛΟΙ, ΚΡΟΥΣΤΑ, ΦΩΝΗΤΙΚΑ: Παν Καπερνέκα

ΧΟΡΩΔΙΑ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ:
ΜΑΕΣΤΡΟΣ, ΦΩΝΗΤΙΚΑ: Βαγγέλης Κώτσου
ΦΩΝΕΣ:
Ειρήνη Μόσχου
Φωτεινή Κρανιώτη
Ρούλα Ρίφουνα
Βίκυ Τσιάντα

ΣΚΗΝΙΚΟ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Βλάχος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Νίκος Διαμαντής
ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μπέττυ Λυρίτη
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΡΟΥΧΩΝ: Βάνια Αλεξάντροβα
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ελένη Καταλιακού

Η παράσταση τελεί υπό την αιγίδα της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.
ΠΑΡΑΓΩΓΗ: «ΔΙΩΝΗΣ ΑΙΝΙΓΜΑ»
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» στηρίζει τον πολιτισμό και στέκεται αρωγός σε κάθε πολιτιστική δράση!

Απονομές επαίνων και βραβείων από την Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας

συνέχεια από τη σελ.1

Στην απονομή Βραβείων Οικογενείας Φιλίππου & Θεοδώρας Μαραγκού καθώς και στην απονομή επαίνων σε επιτυχόντες μαθητές παραβρέθηκε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Χόρτης Θωμάς.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΠΑΙΝΩΝ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε από τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, την Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου 2023, η απονομή επαίνων, σε όλους τους απόφοιτους Λυκείων της Λευκάδας οι οποίοι εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κατά το τρέχον σχολικό έτος, παρουσία εκπροσώπων φορέων και της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Η Προϊσταμένη της Βιβλιοθήκης κ. Μαρία Ρούσσου, τιμώντας την επιτυχία τους, παρουσίασε το σκεπτικό της απονομής των επαίνων σε όλους τους επιτυχόντες, ως ηθική επιβράβευση και αναγνώριση των κόπων τους, καθώς και ως κίνητρο παρότρυνσης για τους επόμενους υποψήφιους.

Εκ μέρους του Εφορευτικού Συμβουλίου της Βιβλιοθήκης χαιρετισμό απηύθυνε η κ. Κων/να Αυγέρη, φιλόλογος, η οποία συνεχάρη τους επιτυχόντες και αναφέρθηκε στην αξία της παιδείας.

Οι επιτυχόντες που δεν παρευρέθησαν στην απονομή μπορούν να παραλάβουν τους επαίνους τους από την Βιβλιοθήκη μέχρι τέλος Οκτωβρίου ή αργότερα από τα Λύκεια αποφοίτησής τους.

Συγχαίρουμε θερμά τους νέους φοιτητές, τους ευχόμαστε καλή πρόοδο και καλή σταδιοδρομία!

Συγχαίρουμε επίσης τις οικογένειες και τους δασκάλους τους.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ & ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΜΑΡΑΓΚΟΥ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε από την Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας η απονομή των «Βραβείων Οικογενείας Φιλίππου & Θεοδώρας Μαραγκού», παρουσία του κ. Θωμά Χόρτη, Προέδρου του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής και εκτελεστή της διαθήκης Μαραγκού και εκπροσώπων της εκπαιδευτικής κοινότητας, την Δευτέρα 25 Σεπτεμβρίου 2023 στον κήπο της Βιβλιοθήκης. Η Προϊσταμένη της Βιβλιοθήκης κ. Μαρία Ρούσσου, παρουσίασε το έργο των δωρητών. Τα βραβεία απονεμήθηκαν σε απόφοιτους Λυκείων της Λευκάδας που εισάγονται σε Ιατρικές και Οδοντιατρικές Σχολές και συνοδεύτηκαν με χρηματικό έπαθλο.

Θερμά συγχαρητήρια εκφράζονται στους επιτυχόντες, στην οικογένειά τους & στους δασκάλους τους, από όλους μας.

Η Ιουλία – Λιλίκα Μαραγκού περιέλαβε στη διαθήκη της τη Βιβλιοθήκη, με την παράκληση να απονέμεται βραβείο στους αποφοίτους Λυκείων της Λευκάδας, που εισάγονται σε Ιατρική ή Οδοντιατρική Σχολή, εις μνήμην των γονέων της Φιλίππου και Θεοδώρας, των αδελφών της Γεωργίου, Σμύρνης & Άγγελου και του θείου της – ιατρού –Ευσταθίου Μαραγκού. *Ο γιατρός Φίλιππος Αγγέλου Μαραγκός γεννήθηκε το 1877 στο Κομηλιάδι Λευκάδας. Η οικογένειά του ήταν αγροτική, με παράδοση στην Ιατρική. Ο θείος του Στάθης Μαραγκός ήταν γιατρός τελειόφοιτος της Ιονίου Ακαδημίας στην Κέρκυρα. Ο Φίλιππος Μαραγκός όταν τελείωσε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, θεώρησε ύψιστο καθήκον να επιστρέψει στην Λευκάδα. Εργάστηκε με αυτοθυσία για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής Αγ. Πέτρου & Διαμιλιάνι, προσφέροντας όλες τις θεραπευτικές ιδιότητες, ως παθολόγος, γυναικολόγος, ορθοπεδικός αλλά και φαρμακοποιός. Έγινε για τους απομονωμένους κατοίκους των ορεινών περιοχών ο δικός τους άνθρωπος, το στήριγμά τους. Το 1907 εξελέγη δήμαρχος Απολλωνίων και εκτέλεσε μια σειρά από έργα όπως δρόμους στο Αθάνι, τη Βασιλική, το Δράγανο, το Νικολή, επισκευή των πηγών Λαγκαδιού και Καλής Πηγής, αναδάσωση κ.α. Κατά την περίοδο 1927 – 1931 διετέλεσε πρόεδρος του ΤΑΟΛ, εγκαταστάθηκε στην πόλη της Λευκάδας και του ανατέθηκε η θέση του αστυίατρου. Στον πόλεμο της Αλβανίας επιστρατεύθηκε και ανέλαβε το Σταθμό Πρώτων Βοηθειών στην Φιλιππιάδα.

«Ο γιατρός του χωριού», όπως γράφει η Σμύρνη Μαραγκού στο ομώνυμο βιβλίο της, στο σπίτι του διέθετε πλουσιότατη βιβλιοθήκη, όχι μόνο επιστημονικών θεμάτων, αλλά και βιβλία ποικίλης ύλης, με τα οποία εξυπηρετούσε συχνά και τους φιλομαθείς συντοπίτες του. Ο Φίλιππος Μαραγκός παντρεύτηκε τη Θεοδώρα Φραγκούλη & απέκτησαν 4 παιδιά

Η οικογένεια, ιδιαίτερα η Σμύρνη Μαραγκού, υπήρξε φίλη & ένθερμη υποστηρίκτρια της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΝΙΤΑΣ ΑΡΓΥΡΗ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 26^η απονομή των Βραβείων Πέτρου και Νίτας Αργύρη, την Τετάρτη 27/09/2023, από την Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, παρουσία εκπροσώπων φορέων και της εκπαιδευτικής κοινότητας. Το βραβείο απονεμήθηκε στους πρωτεύσαντες εισαχθέντες σε Α.Ε.Ι. απόφοιτους Λυκείων της πόλης Λευκάδας και συνοδεύτηκε με χρηματικό έπαθλο. Τους συγχαίρουμε θερμά, τους ευχόμαστε καλή πρόοδο και καλή σταδιοδρομία.

Η κ. Μαρία Ρούσσου, Προϊσταμένη της Βιβλιοθήκης, παρουσίασε το έργο των δωρητών.

Ο Πέτρος Αργύρης γεννήθηκε στη Λευκάδα το 1927 και εισήχθη 1^{ος} στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ το 1943. Μετά το 1^ο έτος συνέχισε τις σπουδές του στις Η.Π.Α. Το 1954 παίρνει το Διδακτορικό του Δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο Καλιφόρνιας. Ασχολήθηκε ερευνητικά με ευρύτατο φάσμα θεμάτων της Φυσικής σε ζητήματα κβαντικής στατικής μηχανικής και θερμοδυναμικής κ.α. Δίδαξε στο Pittsburgh της Πενσυλβάνια, στο MIT, στο French University at Paris, στο Ε.Μ.Π. Από το 1969 έως τη συνταξιοδότησή του δίδαξε στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Northeastern στη Βοστώνη. Εξέχουσα προσωπικότητα στους ερευνητικούς κύκλους της φυσικής, διακρίθηκε για το πλούσιο και σημαντικό δημοσιευμένο επιστημονικό του έργο, αλλά και ως ταλαντούχος δάσκαλος με διδακτική αρτιότητα. Η λιτή περιεκτική επιστημονική γραφή του, η πειθαρχία, η σεμνότητα και η νηφαλιότητά του συνεχίζουν να αποτελούν πρότυπο έμπνευσης, καθώς χαιρεί μεγάλης εκτίμησης από συναδέλφους και φοιτητές και μονίμως κέρδιζε τον υψηλότερο βαθμό στην αξιολόγηση της διδασκαλίας τους. Χαρισματικός αναλυτής δύσκολων γεωπολιτικών εξισώσεων, ενημερωμένος και ευαισθητοποιημένος για σημαντικά ελληνικά και διεθνή ζητήματα, απλός άνθρωπος, ευγενής, καλλιεργημένος και ενεργός πολίτης, το 1976 εκλέγεται αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Σήμερα είναι Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Northeastern, ζει στην Αμερική, με την αγαπημένη σύζυγό του κ. Νίτα Αργύρη, επίσης εξαιρετη επιστήμονα της Παιδαγωγικής και είναι γονείς 3 επιστημόνων. Χρηματοδότησαν την ίδρυση τμήματος θετικών επιστημών στη Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας (με βιβλία φυσικής, χημείας, βιολογίας, ιατρικής, αστρονομίας, μαθηματικών κ.α.) και καλύπτουν τη συνδρομή του επιστημονικού περιοδικού Scientific American.

Για την υποστήριξη των νέων, της Βιβλιοθήκης και της προόδου της Λευκάδας ευρύτερα, τους αξίζουν συγχαρητήρια και θερμές ευχαριστίες.

Λευκάς η κήσος των ποιητών

συνέχεια από τη σελ.2

Να, έτσι αυγατίζουν
οι σιωπές, από το τίποτα
από μια φιγούρα στον καθρέφτη
Έτσι μας περιγελούν οι εαυτοί μας...

Ο Χρήστος Βρεττός, είναι μια νέα φωνή στην παράξενη σιωπή των ημερών μας, δίνοντας τη δική του μάχη με αυτογνωσία κι ανιδιοτέλεια απ'το δικό του μετερίζι.

Πέρασε ο καιρός

Πέρασε ο καιρός
που ο ουρανός
ύψωνε τους ανθρώπους.
Ο πολιτισμός μας άρχισε
να κλείνει σε τσιμεντένιες πλάκες
όλα τα ουράνια παράθυρα.
Ήρωες, άγιοι, μεγάλοι έρωτες
αξέχαστες φιλίες
χάθηκαν από προσώπου γης.
Θεέ μου, μη μας τιμωρείς!

Ιδανικό επίγραμμα

Ελάχιστα πλέον τα γραπτά
με αγάπη για τα ιδανικά.

Ο Νίκος Πάλμος, γεννήθηκε στο βαθύ Μεγανησίον. Ως Πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού, ταξίδεψε επι μακρόν στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα.

Βρέχει απόψε από νωρίς

Βρέχει απόψε από νωρίς κι είμαι πάλι μόνος.

Σκοτεινή η καμπίνα μου άχαρη και κρύα
έξι μίλια αριστερά είν'ο κάβο Μπόνος
κι όλο ταξιδεύουμε με Γουέστ πορεία.

Ολοφώτιστο περνά δίπλα ένα Ποστάλι
τρέχει η φαντασία μου μέσ'στην πρώτη θέση
...τουαλέτες, μουσικές, γυναικεία κάλλη,
αγκαλιές, τρελοί χοροί μέχρι που να φέξει...

Λυπημένα τραγουδά κάποιος καμαρότος
κι απ' την πρύμη ο σκύλος μας δυνατά
γαυγίζει
στο Αμβούργο κάποτε μούπε ένας πιλότος
τη ζωή σου γλέντα την ,φεύγει δεν γυρίζει.

Χτύπησε την πόρτα μου ο Μηνάς ο ναύτης
«σκάντζα βάρδια» μου μιλά»Καπετάν Νι-
κόλα»
(Στην Αλεξανδρούπολη ήταν πρώτα ράφτης
και δυο χρόνια φυλακή είχε στην Αγκόλα).

Βρέχει απόψε από νωρίς και γω πάω για
βάρδια
τον Μαρκόνη χαιρετώ μπρος στην τιμονιέρα
τα φανάρια της Γραμμής σκίζουν τα σκοτάδι
και σφυρίζει άγρια στα σχοινιά ο αγέρας.

Το Ποστάλι χάθηκε,τόκρυψε η νύχτα
ησυχία σκέπασε όλο το καράβι
το σκυλί βουβάθηκε, το σκοτάδι πήχτρα
και του κάβου μοναχά το φανάρι ανάβει.

Βρέχει απόψε από νωρίς και γω νοιώθω
μόνος
δίπλα μου ο Σκάπουλος σιγοτραγουδάει
χάθηκε στην πρύμη μας ώρα ο κάβο Μπόνος
και γουέστ το πλοίο μας ρότα ακολουθάει.

Η Λευκαδιακή Αδελφότητα Μελβούρνης - Αυστραλίας «Η ΛΕΥΚΑΔΑ» γιόρτασε την 80ή επέτειο από την ίδρυσή της

«Βοηθήστε μας να κτίσουμε γερά όλοι μαζί ένα εξίσου λαμπερό μέλλον»

«Γενομένων δε αρχαιρεσιών την 23 Αύγουστου 1942 στα γραφεία του «Ορφέα», κατατίστηκε το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από τους: Θεόδωρο Πολίτη Πρόεδρο, Νικόλαο Φατούρο Αντιπρόεδρο, Πέτρο Φατούρο Ταμία, Σπύρο Φατούρο Γραμματέα, Ανδρέα Κατωπόδη Ειδικό Γραμματέα και Γεώργιο Βλάχο και Γεώργιο Δελλαπόρτα, Μέλη».

Με τον ανάλογο λοιπόν σεβασμό και στους φλογερούς πατριώτες Νικόλαο Βεργίνη, Γεώργιο Βλάχο, Θωμά Γαβριήλ, Ανδρέα Κατωπόδη, Θεόδωρο Πολίτη, Νικόλαο Πολίτη, Νικόλαο Φατούρο, Πέτρο Φατούρο, και Σπύρο Π. Φατούρο, οι οποίοι σύμφωνα με τα Πρακτικά της πρώτης συνεδρίασης καταγράφονται ως οι ιδρυτές και θεμελιωτές της Αδελφότητάς μας, εμείς, το από τις 15 Απριλίου ε.έ. Διοικητικό Συμβούλιο, οργανώσαμε μια σειρά εκδηλώσεων για να γιορτάσουμε τον επετειακό και ιστορικό αυτό σταθμό, να μνημονεύσουμε ταπεινά τους πρωτεργάτες και ιδρυτές, να αποτίνομε φόρο τιμής στους επώνυμους και ανώνυμους παράγοντες και εθελοντές που εργάστηκαν κατά καιρούς με ζήλο και αυτοθυσία για το καλό της Αδελφότητας και συνάμα να προβάλλουμε το 80χρονο έργο της, στη χώρα του Νότου.

Γιατί, όπως διαβάζουμε στο επετειακό Λεύκωμα τον Σεπτέμβριο του 1992 για τα 50 χρόνια της Αδελφότητας, «από αρχής γενομένης, ο Λευκαδίτης της Μελβούρνης, αγκάλιασε την Αδελφότητα με όλη τη δύναμη της ψυχής του, γιατί εκεί τοποθέτησε της γενιάς μας τα γνωρίσματα, υποσχόμενος μάλιστα ενότητα, ομοψυχία και συμπόρευση».

Στο ίδιο Λεύκωμα, επί προεδρίας του μακαριστού Νικολάου Κούρτη και επιμέλειας της κ. Κλαίρης Νικολάου Γαζή, καταγράφονται περιληπτικά η πορεία της Αδελφότητας και ιδιαίτερα οι προσπάθειες των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων για την αγορά κτιρίου, που να στεγάζει τις ανάγκες των μελών.

Αλλά και στο επετειακό Λεύκωμα για την 60ή επέτειο τον Ιούλιο του 2002 επί προεδρίας του κ. Σπύρου Ρομποτή που επιμελήθηκε η ίδια, καταγράφονται αναλυτικά οι χοροεσπερίδες, οι εκδρομές, οι έρανοι, η οικονομική στήριξη σε άπορα

μέλη, τα δώρα για τα παιδιά, τα ψώνια για τις εκάστοτε ανάγκες, τα ψηφίσματα για στεφάνια και άλλα, «με τα Διοικητικά στελέχη να προσφέρουν γενναιόδωρα εδελονακή εργασία μέσα από αντίξοες συνθήκες και φουρτουνιασμένες θάλασσες, από το ταμείο του ελεύθερου χρόνου τους».

Για την Ιστορία πρέπει να αναφέρουμε

Από τον εορτασμό της Αγίας Φανερωμένης στο Λευκαδίτικο Σπίτι

ότι, την πώληση του εργοστασίου στο Richmond και την αγορά του παρόντος κτιρίου επί της 124 Bell St., στο Coburg, σύμφωνα πάντα με τα Πρακτικά επί προεδρίας του αιώνιου Δημοσθένη Κονιδάρη, ψήφισε η Έκτακτη Γενική Συνέλευση της 1^{ης} Νοεμβρίου 1987. Επιτέλους η «ΛΕΥΚΑΔΑ» νοικοκυρεύτηκε. Το Λευκαδίτικο Σπίτι, το Σπίτι μας, το Σπίτι σας, ήταν και παραμένει ο κρίκος που μάς ενώνει και μάς κρατά συναισθηματικά δεμένους με τις ρίζες μας και το σμαραγδένιο νησί μας. Τα εγκαίνια είχαν γίνει με αγιασμό σ' ένα ασφυκτικά γεμάτο χωλ και με «γενναιόδωρες δωρεές».

Πέντε χρόνια μετά, επί προεδρίας του αείμν. Νικολάου Κούρτη το 1992, η Αδελφότητα γιόρτασε με πανηγυρικές εκδηλώσεις την 50ή επέτειο και με επίσημο καλεσμένο τον κ. Ξενοφώντα Βεργίνη, υποδιοικητή τότε της Αγροτικής Τράπεζας Ελλάδος και διευθυντής της εταιρίας ΔΩΔΩΝΗ, και, δέκα χρόνια

αργότερα, το 2002, την 60ή επέτειο επί προεδρίας του κ. Σπύρου Ρομποτή με επίσημο καλεσμένο τον τότε Νομάρχη Λευκάδας κ. Σπύρο Μαργέλη.

Τα χρόνια που ακολούθησαν, λειτουργούσε κάθε Παρασκευή βράδυ το κλαμπ των Ηλικιωμένων, γιορτάζετο η μνήμη της Αγίας Φανερωμένης, οργανώνονταν

νοι που καταφέραμε να επιβιώσουν και να διατηρηθούν στην Χώρα του Νότου, οι Λευκαδίτικες πολιτιστικές αξίες και παραδόσεις μας.

Ας δείξουμε λοιπόν πως μπορούμε να κρατήσουμε ζωντανό το όραμα των παππούδων και πατέρων μας. Ας αγκαλιάσουμε και ας υποστηρίξουμε την Αδελφότητα μας και ας γίνουμε άξιοι συνεχιστές της οργανωμένης παρουσίας και δημιουργικής τους πορείας στους Αντίποδες.

Ας τους υποσχεθούμε πως «άμμες δε εσόμεθα πολλώ κάρροντες - Εμείς θα γίνουμε καλύτεροι».

Αδέλφια Λευκαδίτες,

Είμαστε υπερήφανοι για τα 80 χρόνια της Αδελφότητάς μας και σίγουροι, ότι η επέτειος θα αναμοχλεύσει μνήμες, από την πλούσια πολιτιστική μας παράδοση και εθνική κληρονομιά, και θύμισες, από την 80χρονη δράση του Οργανισμού μας.

Ευελπιστούμε να σας δούμε σε μια, αν όχι σε όλες τις εκδηλώσεις που προγραμματίζουμε. Σας καλούμε να ενσκήψετε με σεβασμό και να αγκαλιάσετε με αγάπη την Αδελφότητά μας, κτίσμα των παππούδων και γονέων μας, που άντεξε στο πέρασμα του χρόνου, χάρη στη δύναμη της δικής τους, της δικής σας και της δικής μας θέλησης και υποστήριξης.

Σας καλούμε να βάλετε την Αδελφότητα στο σαλόνι σας, στην καρδιά σας, για να δείτε και να νοιώσετε ότι το ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ που έχτισαν υπάρχει, έχει ανοιχτές τις πόρτες και προσδοκεί για ένα καλύτερο αύριο και ανοδική πορεία.

Μα πάνω από όλα, προσβλέπει στη διατήρηση της Λευκαδίτικης ταυτότητας στους πλατιούς ορίζοντες της πολυπολιτισμικής Αυστραλιανής ηπείρου, που ανοίγονται μπροστά μας.

Βοηθήστε μας, να κτίσουμε γερά όλοι μαζί, ένα εξίσου λαμπερό μέλλον.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Με εκτίμηση

Το Διοικητικό Συμβούλιο

*Πηγή: Μέρος από το 4σέλιδο αφιέρωμα (Σεπτέμβριος 2022) του Διοικητικού Συμβουλίου στην εφημερίδα «Νέος Κόσμος», Μελβούρνης - Αυστραλίας

Στα πλαίσια του εορτασμού των 100 χρόνων θα δημοσιεύουμε σε συνέχειες τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων από την ίδρυση του μέχρι σήμερα. Στο παρόν φύλλο της ΗΧΩ δημοσιεύουμε τα μέλη του 27^{ου} Διοικητικού Συμβουλίου μέχρι και το 28^ο που αφορούν το χρονικό διάστημα από 01/2/1966 έως την 15/06/1969.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ (1922 - 2022)

Συνέχεια από το προηγούμενο

27 ^ο (01/02/1966 – 24/02/1967)	
Πρόεδρος	Τζεβελέκης Αντώνιος
Γενικός Γραμματέας	Λογοθέτης Φώτιος
Β' Γενικός Γραμματέας	Κονιδάρη Διαμάντω (Δικηγόρος)
Β' Γενικός Γραμματέας	Βουκελάτος Γιάννης (Δημοτ. Υπάλληλος, Λογοτ)
Α' Αντιπρόεδρος	Φέτσης Γεώργιος
Β' Αντιπρόεδρος	Γρηγόρης Γεράσιμος
Γ' Αντιπρόεδρος	Κατηφόρη Ελένη (Οικιακά)
Ταμίας	Φατούρος Γεώργιος
Β' Ταμίας	Θεράπος Ευστράτιος
Έφορος	Ματαφιάς Αριστείδης
Μέλος	Βλασσόπουλος Κώστας
Μέλος	Κούρτης Χριστόφορος
Μέλος	Λιβιτσάνος Ηλίας (Καταστηματάρχης)
Μέλος	Πάλμος Βησσαρίων
Μέλος	Ρομποτής Διονύσιος (Πολ. Μηχανικός)

28 ^ο (25/02/1967 – 15/06/1969)	
Πρόεδρος	Φέτσης Γεώργιος
Γενικός Γραμματέας	Θερμός Ιωάννης (Δικηγόρος)
Αντιπρόεδρος	Γρηγόρης Γεράσιμος
Αντιπρόεδρος	Κατηφόρη Ελένη

Αντιπρόεδρος	Μελάς Χριστόφορος (Ιατρός)
Ταμίας	Φατούρος Γεώργιος
Μέλος	Βλασσόπουλος Ευάγγελος (Ιατρός)
Μέλος	Βλασσόπουλος Κώστας
Μέλος	Βουκελάτος Γιάννης
Μέλος	Γλένης Ελευθέριος (Φαρμακοποιός)
Μέλος	Δουβίτσας Ιωάννης (Γεωπόνος)
Μέλος	Κούρτης Χριστόφορος
Μέλος	Λογοθέτης Φώτιος
Μέλος	Πάλμος Βησσαρίων
Μέλος	Τζεβελέκης Αντώνιος

Σημείωση:

- Αρχικά ως Πρόεδρος εκλέχθηκε ο Α. Τζεβελέκης ο οποίος, όμως, παραιτήθηκε αμέσως.

Συνεχίζεται στο επόμενο

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Α. ΚΑΚΑΜΑΝΗΣ - Μ. ΚΑΚΑΜΑΝΗ
ΘΗΣΩΝ 210 * ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ * ΤΗΛ. 5719017, 5730784

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ	ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ
<ul style="list-style-type: none"> • Ορθοδοντική • Παιδοδοντία • Προληπτική οδοντιατρική 	<ul style="list-style-type: none"> • Περιοδοντολογία • Ενδοδοντία • Γναθοχειρουργική • Εμφυτεύματα • Γενική προσθετική

Αναδημοσίευση φύλλου εφημερίδας του Συλλόγου 1955

Από το προσωπικό αρχείο του Αντώνη Σολδάτου
Α' Αντιπροέδρου Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής "Η Αγία Μαύρα".

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ || ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΖΕΒΕΛΕΚΗΣ || Περίοδος Β' || ΦΥΛΛΟΝ 3ον || 1' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955

ΤΟ ΓΙΟΡΤΑΣΙ

(Γιορτές Λόγου και Τέχνης 1955 Λευκάδα 12 - 22 Αυγ.)

Ἡ μακρὰ καὶ κοπιώδης προσπάθεια τῆς προετοιμασίας καὶ ὀργανώσεως τῶν ἐκδηλώσεων «Γιορτὲς Λόγου καὶ Τέχνης 1955» στὴν ἰδιαιτέρα μας Πατρίδα ἐπῆρε τέλος, ἐνῶ ταυτόχρονα πέρνει ἀρχὴ ἡ χαρὰ ἐνὸς πλατείου Πανηγυριοῦ ποῦ θὰ τὸ χαροῦν συμπατριῶτες καὶ ξένοι, ἀπὸ τὴν ἴσρα ὡς τὸ Λευκάτα.

Ὅλα εἶναι ἔτοιμα! Ἡ Λευκάδα, τὸ Νησί ὁλόκληρο, ἓνα Νησί σφιχαγκαλιασμένο μὲ τὴν Ἰόνια θάλασσα καὶ ἀντικατοπτρισμένο στὸ πῶδ στυλινὸ γαλάζιο τοῦ Λευκαδίτικου οὐρανοῦ, ἀναμένει τὶς καλὰς μέρες τῶν Γιορτῶν.

Δὲν φιλοδοξοῦμε νὰ παρουσιάσωμε τολμηρὸ καὶ μεγαλειώδες πρόγραμμα. Τὸ προγράμμα μας λιτὸ ὅσο καὶ πλούσιο, ἀπλὸ ὅσο καὶ μεστὸ, εἶναι ἐκεῖνο ποῦ προσαρμόζεται στὶς συνθήκες καὶ τὶς τοπικὰς δυνατότητες. Εἶναι μέσα στὸ πνεῦμα μιᾶς μακρᾶς καὶ γόνιμης παράδοσης. Εἶναι περισσότερο ἀκρόαμα παρά θέαμα. Εἶναι ἓνα πρόγραμμα ὀρθῆς Τέχνης καὶ καλοῦ γούστου, βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ ὅσων τὸ ἐμπνευσθήκανε, ὅσων θὰ τὸ ἐκτελέσουν, ὅσων θὰ τὸ χαροῦν.

Κάθε ἐκδήλωση ἔχει τὴν συγκλησιή της. Ἐδῶ ὁμῶς ἔχομε πολλὰς καὶ ποικίλλες. Ἐκεῖνη ποῦ χτυπᾷ ἐῖς τὸν ἄερα εἶναι ἡ συγκλήσις τῆς προθύμου καὶ πλούσιας προσφορᾶς τοῦ πνευματικοῦ μας καὶ καλλιτεχνικοῦ μας κόσμου. Εἶναι ἡ προσφορὰ τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων ποῦ μὲ δονισμένη τὴ ψυχὴ προσφέρθηκαν ἀνεπιφύλακτα στὸ σκοπὸ μας. Εἶναι οἱ κορυφαῖοι καὶ διακεκριμένοι τῆς πέννας καὶ τοῦ λόγου: Ὁ διεθνὴς Ἡλίας Βενέζης ποῦ ἡ Γαλήνη του διαβάσεται τῶρα σ' ὅλες τὶς γλώσσες, ὁ θαλερὸς τραγουδιστὴς τῶν «Ἀνθρωπίνων» Ἄγης Θέρος, ὁ μελετητὴς Γ. Βαλέτας ὁ πολυσύνθετος Δημ. Καλλονᾶς—Ταξειδεύτης, Τεχνοκρίτης, Δημοσιογράφος—ὁ ἀκούραστος μεταφραστὴς τῶν νεογάλλων ποιητῶν Γεωρ. Σημηριώτης, εἶναι κοντὰ μας καὶ ταξειδεύουν ἀπὸ τῶρα στὴ Γῆ μας, στὴ Γῆ τοῦ πνεύματός, τῆς ὁμορφιάς καὶ τοῦ μόχθου.

Τὸ θέατρο μας, ἀπὸ τὶς πῶδ ἐκφραστικὰς μορφὰς τῆς Τέχνης, δίδει τὸ παρὸν μὲ τὰ πῶδ δυναμικὰ στελέχη του, μὲ τὶς πῶδ ἐκλεκτὰς του κόρες. Ἡ Θάλεια Καλλιγὰ - Πίππα ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, καὶ παράλληλα ἡ Ἐλένη Νενεδάκη τοῦ αὐτοῦ θεατρικοῦ ὀργανισμοῦ, ἡ Δώρα Βολωνάκη καὶ ἡ Ἄννα Δεβάρη τῆς δραματικῆς σκηνῆς θὰ μᾶς δώσουν τὴν ὑποκριτικὴ καὶ τὴν ἀπαγγελία τῶν ἀξιῶσεων.

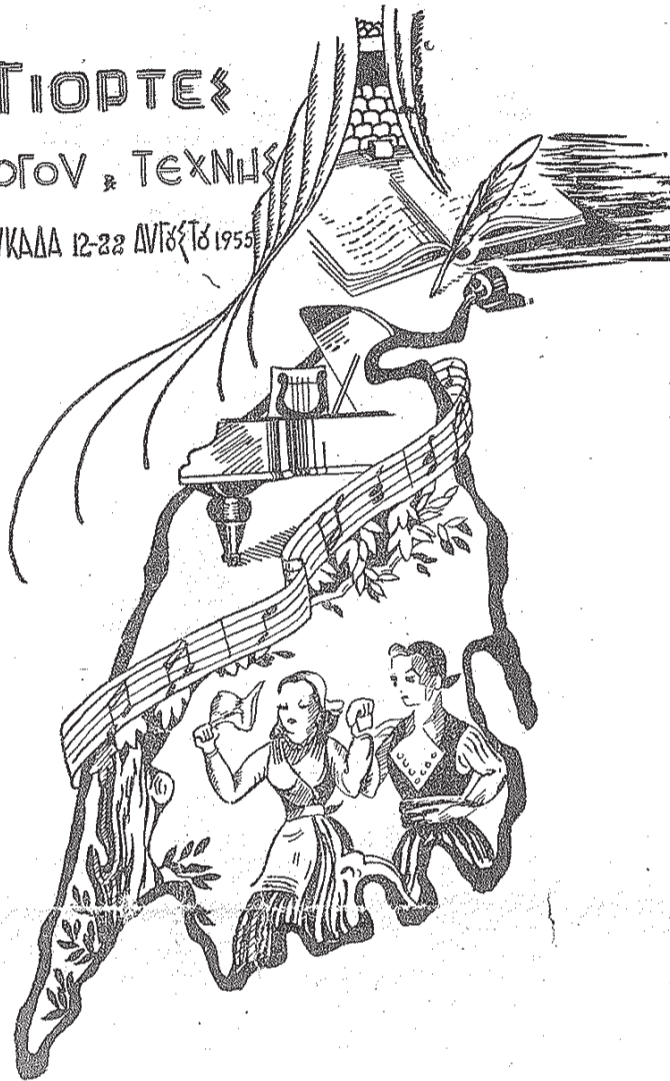
Οἱ Ζωγράφοι μας, Μπάμπης Τσιμιγκάτος—ὁ νεώτερος πολιτογραφηθεὶς Λευκαδίτης— ἡ Δις Βασιλειάδου, οἱ Κ. Βάρναλης, Γ. Βογανάσης, Β. Γούτας, Ν. Θεολόγος, Χάρης Μορές, Ἄντ. Ντάγκος, Σῶτος Παπασπυρόπουλος, Πάνος Σαραφιανὸς θὰ μᾶς παρουσιάσουν τὰ θαύματα τοῦ χρωστήρος των καὶ θὰ ἐκθέσουν ἔργα των γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Λευκαδίτικο φῶς.

Μὰ μήπως αὐτοὶ μόνοι θὰ εἶναι οἱ πρωταγωνισταὶ τῶν ἑορτῶν μας; Εἶναι ἓνα πλήθος ἀκόμα ἀξιοκαὶ τέλειο. Εἶναι οἱ ἐκτελεστὰς τῶν μουσικῶν ὀργανῶν Φιλαρμονικῆς καὶ Μανδολινάτας τοῦ Ὀρφέως, εἶναι τὸ ἀνώνυμο πλήθος, ὁ λαὸς τῆς Λευκάδας, οἱ φαρᾶδες καὶ οἱ βαρκαρήδες οἱ ἀγωνισταὶ τῆς θάλασσας, οἱ ἐκτελεστὰ τῆς Νυχτερινῆς Ναυτικῆς Γιορτῆς. Εἶναι οἱ ἀγρότες, οἱ σκαφτιάδες, οἱ καλλιεργητὲς οἱ ἀγωνισταὶ τῆς Γῆς, οἱ ἐκτελεστὰ τοῦ Χωριάτικου Γάμου. Αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι χωρὶς τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνη, οἱ ἀνθρώποι τοῦ μόχθου τῆς λιμνοθάλασσας καὶ τοῦ ἀγροῦ, αὐτοὶ μὲ τὴν ψυχὴ ἀπολυτρωμένη ἀπὸ τὴν κακοπιστία τῆς ἐποχῆς καὶ τὸ πνεῦμα ἐλευθερωμένο ἀπὸ τὰ δῆθεν προβλήματα, αὐτοὶ ποῦ μὲ αἰσιοδοξία καὶ πίστι κυτάνε τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ Νησιοῦ μας. Οἱ ἀνθρώποι, οἱ γνήσιοι, οἱ ἀπλοὶ, οἱ ἄδοιοι, ποῦ μὲ ἀγνότητα πιστεύουν στὴν ἀξία τῆς γεννητείας μας καὶ ποῦ τὴν τοποθετοῦν παράγοντα εἰς ὃ, τι καλὰ κ' εὐγενικό.

Αὐτοὶ μᾶς περιμένουν νὰ πιστοῦμε στὸ χορὸ μαζί τους, στὸ δεκάημερο Λευκαδίτικο Γιορτάσι. Μᾶς περιμένουν νὰ πάρη φωνὴ τὸ σοκάκι, ζωὴ ἡ Πλατεία τῆς Χώρας, νὰ «κελαϊδίσῃ» τὸ κλαρίνο στὸ χωριάτικο μαγαζὶ, κ' ὁ συρτὸς κ' ὁ τσαμικός παλληκαριστοὺς καὶ λεβέντικος, νὰ δείξῃ ὅτι τὴν Λευκάδα μας, δὲν τὴν ἐγονάτισε τίποτε, δὲν τὴν λύγισε καμμιὰ συφορά, νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει ψυχὴ δημιουργικὴ κ' ἀθάνατη, ἔτσι ὅπως τῆς τὴν ἐκληρονόμησαν οἱ πνευματικοὶ τῆς ἡγέται οἱ ρωμαλαῖοι Ἄριστ. Βαλαωρίτης, καὶ Ἄγγ. Σικελιανός.

A. T.

ΓΙΟΡΤΕΣ ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑ 12-22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ 1922 ΕΡΓΑ ΑΓΑΠΗΣ

Δὲν εἶναι μόνο τοῦ ξενητεμένου ἡ νοσταλγία ποῦ θραυεὶ τῆς ἀπομόνωσος φράγμα κ' ἀνοίγει δρόμο γιὰ τὴ σημερινὴ μας ἐξορμίσῃ στὸ πάτριο χῶμα. Δὲν εἶναι μόνο ἡ παροπαράδοτη φιλοκαλία τῶν ἐδῶ καὶ τῶν ἐκεῖ Λευκαδιῶν, ποῦ συντεριάζει, ὅσο φιλότιμα μπορεῖ, τὰ διάσπαρτὰ αἰσθηματὰ τῆς γιὰ νὰ καταθέσῃ, ὀπίρριτα στεφάνια, στὰ πόδια τῆς μνήμης τῶν μεγάλων μας πνευματικῶν γενναρχῶν. Εἶναι καὶ κάτι ἄλλο ποῦ χειροπιαστὸ γιὰ σήμερα πῶδ καιρῖο, πῶδ φλέγον: Εἶναι τὸ αἶσθημα τοῦ γιοῦ, ποῦ λαχταρεῖ νὰ ἰδῇ τῆς μάννας τῆς πολυπάθης τὸ πρόσωπο νὰ χαμογελά ἐπὶ τέλους κάποτε, νὰ ἰδῇ τὸ στήθος, τὸ ἔρημο καὶ πένθιμο κλειστὸ τῶνον καιροῦ, ν' ἀνοίγῃ θύρες καὶ ξένους καλεσμένους, καλοπροσδεχτοὺς. Κι' ἔτσι ἡ ζωὴ σιγά—σιγά νὰ πάρη μιὰ καινούργια φῶρα, τὸ σῆμα κ' ἔλα» τῆς νὰ γίνεταὶ πῶδ ζωηρὸ καὶ πῶδ ἀνοιχτοκαρδὸ, νὰ βρῇ κ' ὁ καθημερινὸς τῆς μόχθου τῆ δικαιωσί του, νὰ λάμψουν οἱ καρποὶ τῆς γῆς τῆς πῶδ πολὺ καὶ πῶδ χορησιατικὰ νὰ θρέψουν τα παιδιὰ τῆς.

Μὰ τέτοιον πόθο βλέπουν σήμερα, χωρὶς ἐξαιρέσει, ὅλοι οἱ Λευκαδίτες τῆ γεννητεία τους κ' ὅλοι τους σήμερα εἶναι συνδεμένοι ἀπ' τὴν ἀγάπῃ πρὸς τὴν «ἀρχόντισσα» Λευκάδα, τὴ φτωχὴν μας καὶ περήφανη μητέρα.

Ἄν μὲ τὸν τρόπο τους αὐτὸ μπορέσουν νὰ προσθέσουν τὴ μικρὴ τους συμβολή—ἓνα λιθάρι—στὴν ἀνόρθωσι τοῦ τόπου των, τότε καλὰ ἔχει ἀρχίσει αὐτὴ ἡ προσπάθεια, καὶ μ' αἰσιοδοξία πῶδ μεγάλη θὰ συνεχισθῇ, γιὰτὶ πολὺ εἶναι ἀκόμα τὸ ἔργο ποῦ προβάλλει ἐμπρὸς μας καὶ περισσὰ μέσα μας ἡ ἀγάπη.

γ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

“ΕΟΡΤΩΝ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ 1955, ΕΙΣ ΛΕΥΚΑΔΑ 12-22 8. 1955

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 12 ΑΥΓ. 1955
 - Ὁρα 1.00' μ.μ. Συγκέντρωσις τῶν ἐκδρομῶν στὴν πλατεία Καραϊσκάκη (Ἀκτὴ Τζελέπη) Πειραιῶς.
 - 1.30' μ.μ. Ἐπιβίβασις ἐπὶ τοῦ Ἄ)πλοίου «ΓΛΑΡΟΣ»
 - 2.00' μ.μ. Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς (Μέχρι τὸν Ἴσθμὸ τῆς Κορίνθου ναυτ. μίλλα 32. Ὁρα ταξειδίου 3)
 - 5.00' μ.μ. Διέλευσις ἀπὸ τὸν Ἴσθμὸ τῆς Κορίνθου. Θέαμα πολὺ ἐνδιαφέρον. (Ταξειδί εἰς τὸν Κορινθιακὸ Κόλπο μέχρι τὴν Πάτρα. Προσέγγισις ὄρα 11)
 - 11.00' μ.μ. Προσέγγισις εἰς Πάτρας καὶ ἐπιβίβασις τῶν ἐκδρομῶν Πατρῶν.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.—Κρουαζιέρα στὸ μέσο Ἰόνιον μὲ σκαλώματα εἰς τὴν Ἰθάκην, Σάμην, Ἄγ. Εὐφρῆμιαν, Βασιλικὴν, Νυδρί. Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σεκ.

ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΑ

ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ

Δὲν τρέφουμε αὐταπάτες, οὔτε ζοῦμε ἔξω ἀπὸ τόπο κ' ἀπὸ χρόνο. Ἰσα, ἴσα βρισκόμαστε μέσα στὴν πραγματικότητα, τὴν ἀντικρῶζομε μὲ καθαρὴ ματιὰ καὶ γι' αὐτὸ ζυγῶνουμε δλοκαλίπῶδ πολὺ σ' αὐτὸ ποῦ πρέπει καὶ δίνουμε τὰ πρωτεῖα στὸ πνεῦμα. Ἐχομε ξεπεράσει τὴν τρέχουσα φιλοσοφία τοῦ «πρίμου βιβερ...» γιὰ νὰ φθάσομε στὴν πραγματικὴ τὴν οὐσιαστικὴ περιοχὴ τοῦ καθηκοντός μας, μιὰ ποῦ πιστέψαμε πῶς ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ μας εἶναι σκληρὴ καὶ οἱ μέρες δύσκολες κ' ἀντιπνευματικῆς. ἀκριβῶς γι' αὐτὸ χρειάζεται ἡ προσφυγὴ στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ζωογόνα του ἀποκαλυπτικότητα. Μήπως ἄλλωστε, ὁ τόπος μᾶς ὄχι μόνο εὐρύτερος ἀλλὰ καὶ ὁ στενότερος, αὐτὸς ὁ ἰδιαίτερος, ὁ δικὸς μᾶς τόπος γνώρισε ποτὲ ἐποχὴ ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἀνάγκη; Μὴ θάπρεπε γι' αὐτὸ νάχε νεκρωθῇ καὶ νὰ εἶχε ὀβύσει; Ἄλλὰ ἔχει, ἡ ζωὴ τὸ δικὸ τῆς ἀνοδικὸ ρυθμὸ καὶ οἱ λαοὶ δὲν περιμένουν «εὐθετώτερον χρόνον» γιὰ νὰ δημιουργήσουν. Δὲν ὑπάρχει ἄλλωστε εὐθετώτερος χρόνος. Ἡ κάθε στιγμὴ εἶναι εὐθετη γιὰ κάθε τι, ὅταν τὸ θελήσομε καὶ τὸ πιστέσομε.

Νὰ γιὰτὶ βαδίζομε πρὸς τὶς ἐκδηλώσεις μας: «Γιορτὲς Λόγου καὶ Τέχνης 1955» ποῦ κάτω ἀπ' τὴν σημαία τους συγκεντρώθηκαν ἦδη τὰ τὰ διαλεχτότερα καὶ ζωντανότερα στοιχεῖα τοῦ τόπου μας.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΜΑΣ

Γι' ἄλλη μιὰ φορὰ, φέτος τὸ καλοκαίρι, ἡ Φιλαρμονικὴ μᾶς δικαίωσε τὴ βαρεία καὶ ζηλευτὴ παράδοσί της.

Χάρης στὴν ἀθόρυβη, τὴ σεμνὴ ἐργασία τοῦ Δ. Συμβουλίου της, τοῦ συμπαθέστατου Μαέστρου της, κατάφερε ν' ἐξιοποίησῃ θαυμάσια τὸ λευκαδίτικο ταλέντο καὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ ἐκλεκτὰς πλατείες.

Τὰ χειροκροτήματα καὶ πῶδ πολὺ ἡ θρησκευτικὴ προσήλσι, μὲ τὴν ὁποία οἱ συμπολίτες μας βραβεύουνε τὶς συναυλίες της, εἶναι ἡ καλύτερὴ ἀμοιβή, γιὰ τοὺς ἀφιλοκερδεῖς ἐργάτες αὐτῆς τῆς πολυτίμης προσπάθειας.

Σκέψεις κι αποφθέγματα της ζωής

- Στης ζωής τα μονοπάτια, κάθε ωραίο μπροστά απ'τα μάτια μόνο μια φορά περνά.
Γ.Δροσίνης
- Μια μέρα που δεν γέλασες, ήταν μια μέρα χαμένη.
Γ.Ζαμπέτας
- Οι γυναίκες της Χιλής κι οι μαύρες του Μαρόκου που πουλάνε μέλι, έχουν σαν όλες τις γυναίκες τα ίδια σκέλη και δίνουν με τον ίδιο τρόπο το φιλή.
Ν.Καββαδίας
- Εκ του αντιθέτου η αρμονία στη γη.
Αριστοτέλης
- Οι άνθρωποι, τελειοποιούν συνεχώς τα πάντα. Οι ίδιοι όμως, καθυστερούν την τελειοποίησή τους.
Κέπλερ
- Μερικοί, μένουν μόνοι στη ζωή, διότι χτίζουν γύρω τους τοίχους κι όχι γεφύρια.
Ντίκενς
- Τι χάνουν, όσοι δεν εξασκούν την αγάπη! Άν το ήξεραν!
Κάλβος
- Σπιτάκι μου, υγεία και... μαύρα λάχανα.
Λαϊκή παροιμία
- Νόμος και πλάτη των λίγων ειν'το χρήμα.
Λαϊκή παροιμία
- Ο κάμπος έχει μάτια κι ο λόγοςός έχ'αυτιά.
Λαϊκή παροιμία
- Η απληστία σε κάθε της έκφραση, ειν'ή αρχή της ανθρώπινης ανελευθερίας.
Ι.Δροσαλής

Παρουσίαση Βιβλίου

Η ΛΕΥΚΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση, η Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών, παραδίδει στο αναγνωστικό κοινό τα πρακτικά του ΚΣΤ' Συμποσίου, που οργάνωσε, τον Αύγουστο του 2021 στη Λευκάδα, σε συνεργασία με το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Λευκάδας, με τον τίτλο:

Λευκάδα στην Επανάσταση του 1821

για να τιμηθούν τα διακόσια χρόνια από την εθνική παλιγγενεσία. Όπως είναι γνωστό τα Συμπόσια οργανώνονται στο πλαίσιο των Γιορτών Λόγου και Τέχνης επί 28 χρόνια συνεχώς (1996-2023) και εκδίδονται ανελλιπώς τα πρακτικά τους.

Τα πρακτικά, όπως από τον τίτλο φαίνεται αναφέρονται στο πιο σημαντικό ιστορικό γεγονός του ελληνικού έθνους, την διακοσιοστή επέτειο της εθνικής μας παλιγγενεσίας, στον αγώνα των Ελλήνων και προφανώς των Λευκαδίων, ενάντια στους Τούρκους. Παράλληλα μεγάλη χαρά πλανάται στα πρόσωπα των συντελεστών της έκδοσης, και φυσικά των εξαίρετων εισηγητών, διότι παρά τη μεγάλη οικονομική δυσπραγία της Εταιρείας, φωτισμένοι άνθρωποι, λάτρεις της Λευκάδας, καταξιωμένοι στο κοινωνικό γίγνεσθαι βοήθησαν αποφασιστικά την έκδοση του τόμου.

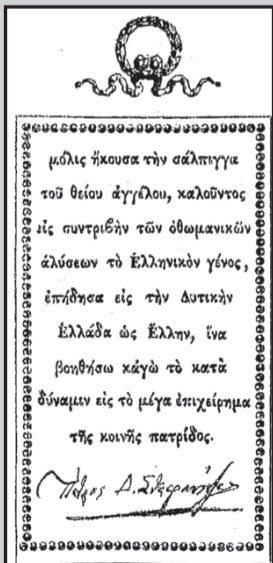
Κ. Νίκη Αραμπατζή, πρόεδρος ΟΠΑΝΔΑ

Είναι ανάγκη να αναφερθώ ονομαστικά στην Πρόεδρο του Οργανισμού Πολιτισμού Αθλητισμού Νέων του Δήμου Αθηναίων, ΟΠΑΝΔΑ, κ. Νίκη Αραμπατζή, καταξιωμένη δικηγόρο, καταγόμενη από μητέρα από το νησί μας και σύζυγο Μεγανησιώτη επιχειρηματία, η οποία εισηγήθηκε στον Οργανισμό την αγορά βιβλίων των εκδόσεων μας για τον πλουτισμό των βιβλιοθηκών ευθύνης της και με τα χρήματα που εισπράξαμε εκδόθηκε ο αναφερόμενος τόμος.

Στην κ. Νίκη Αραμπατζή το Δ.Σ της Εταιρείας μας εκφράζει χίλιες και μία ευχαριστίες για την ευγενή της πράξη και της απονέμει τον τίτλο του επίτιμου μέλους της.

Στα πρακτικά του τόμου θα βρει ο φιλόστοργος αναγνώστης έξι τεκμηριωμένες μελέτες για τα γεγονότα και τις πράξεις γενναίων Λευκαδίων οι οποίοι υπακούοντας στο προσκλητήριο της πατρίδας έδωσαν ακόμη και τη ζωή τους για την πολυπόθητη Ελευθερία.

**Θ. Μελάς
29/07/2023**

ΕΔΩ ΛΕΥΚΑΔΑ Περί ποιήσεως

Τριγύρω στα φωτεινά μονοπάτια της ενόρασης, του στοχασμού και της δημιουργικής σκέψης, προβαίνουν ιδρωμένοιοι, βιαστικοί, λαχανιασμένοι (κάποιοι), αγέρωχοι άλλοι μερικές φορές, πλήθος ποιητών, π'αγωνιούν να διαβούν και ν'αφήσουν το δικό τους στίγμα στο κάθε πνευματικό γίγνεσθαι.

Ιχνηλάτες, ταξιδευτές της ζωής κι ερμηνευτές του λόγου και της ποίησης κοπιώντες.

Πολλοί, στοιχίζονται στην ομοιοκαταληξία, κάποιοι στο τραχύ μονοπάτι της ελεύθερης πλοκής που μ'επιμέλεια μοχθούν ν'ανοίξουν νέους δρόμους και δικά τους περίωνυμα μονοπάτια.

Ο καθ'ένας, αναλαμβάνει το δικό του μερίδιο ευθύνης και προτάσει το δικό του «παράστημα», επιβεβαιώνοντας έτσι, το ειδικό βάρος της γραφής, της δικής του φωνής και τ'αυριανού του αντίλαλου... στο χρόνο, απ'τη στιγμή που η ποίηση δύναται αφυπνίζει όλα τα πεδία της νοημοσύνης, διεγείροντας βαθιές εσωτερικές διεργασίες που αναμφίβολα οδηγούν στη κάθαρση της ψυχής.

Όλοι τους, προς τα ψηλά κι ιδανικά πορεύονται, αφήνοντας το χρόνο, τους ειδικούς και άλλοτε τους μη ειδικούς... ν'αξιολογήσουν το έργο τους.

Εδώ, δεν χωρά βιασύνη, ούτε από τους δημιουργούς μα κι ούτε απ'τους κριτές που τους αξιολογούν.

Οι σκέψεις και το σκαρί του ποιητή π'αντέχουν στο χρόνο, δύνανται στηριχούν την προσδοκία του δημιουργού τους για μια λιγότερο η περισσότερο περιόπτη θέση στη σκάλα της τέχνης αυτής, χωρίς να σημαίνει ότι ακόμη και το διάβα του πρώτου σκαλιού είναι πράγμα κι επίτευγμα μικρής σημασίας.

Ο ποιητής, ανεξάρτητα απ'το ύψος γραφής, αυτοπροσδιορίζεται και στοιχίζεται απ'την κριτική ματιά, την ίδια την ιστορία, αλλά κι απ'την ικανότητά του να μεταλλάσσει το ρόλο του σε γλυπτή, ζωγράφο, φωτογράφο, συνειδητό συμποσιακό μύστη ενός θεατρίνου στη σκηνή, που ο ίδιος σκηνοθέτησε...

Λέξεις, χρώματα, ήχοι, αρώματα, γεύσεις, αποτελούν αποκυήματα αισθητηριακών αντιδράσεων, που έχουν τη δύναμη να συνθέσουν με την πινελιά της δημιουργίας έναν ξεχωριστό ψυχικό καμβά.

Ο Γάλλος ποιητής και κριτικός Paul Valery, έχει αναλύσει αρκετά πειστικά, την αδυναμία μας να ορίσουμε την ποίηση. «Επειδή ούτε το καθαυτό αντικείμενο της ποιήσεως ούτε η μέθοδος για να το βρούμε έχει ξεκαθαριστεί, αφού, όσοι τα γνωρίζουν σωπαίνουν και όσοι δεν τα ξέρουν μιλούνε γ'αυτά, κάθε σαφήνεια πάνω στα ζητούμενα τούτα εξακολουθεί να είναι υπόθεση προσωπική, η μεγαλύτερη αντίφαση στις γνώμες επιτρέπεται και για καθεμιά υπάρχουν ένδοξα παραδείγματα και πειράματα που δύσκολα μπορεί κανείς να αμφισβητήσει»

Έτσι, παρατηρεί κανείς, μια διαρκή πάλη του δημιουργού για την κατάκτηση του δικού του στόχου.

Χρειάζεται ασφαλώς, πάντα ο στόχος, μα και σχέδιο, πλοκή, τόλμη και γνώση. Στοιχεία, που πηγάζουν από κατάλληλη προετοιμασία, έρευνα, ικανότητα σύλληψης, αποτύπωσης και κυρίως αυτογνωσίας.

Ο χρόνος, μένει ο ικανότερος εν κατακλείδι κριτής στο έργο του καθ'ενός, που τόλμησε να εισέλθει στον πολυδαίδαλο κόσμο αυτής της αρχαίονης τέχνης των νοημάτων και της κατάδυσης στο ιδεατό και υποσυνείδητο «ναυπηγείο» της.

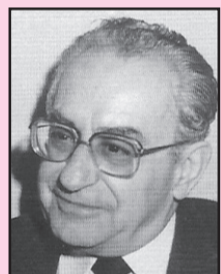
Ιωάννης Δροσαλής

**Βιβλιοπαρουσίαση
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΤΕΧΝΗ**

Η «αβασιλεύτη» δόξα του Βυζαντινού Ελληνισμού

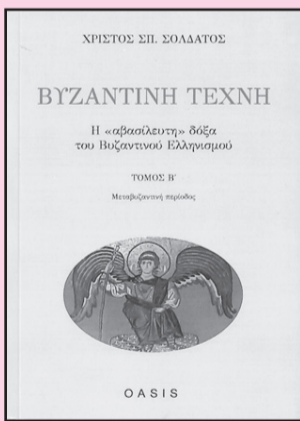
Χρίστου Σπ. Σολδάτου

Τόμος Β' - Μεταβυζαντινή περίοδος
Εκδόσεις OASIS

Ο αείμνηστος Χρίστος Σπ. Σολδάτος, φιλόλογος, Διευθυντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά, επί πολλά χρόνια μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών και Πρόεδρος αυτού, άφησε μια πλουσιότατη συλλογή ιστορικών έργων από τα οποία ο φιλόστοργος αναγνώστης, αλλά περισσότερο ο ειδικός ιστορικός μπορεί να συλλέξει πλήθος ιστορικών πληροφοριών για τους Έλληνες της Μικράς Ασίας, οι οποίοι ασχολήθηκαν πολύ με το εμπόριο και ανέπτυξαν έναν ιδιαίτερο μεγέθους πολιτισμό.

Πληροφοριακά, για τους ενδιαφερομένους, αναφέρω τα έργα του:

- Γεώργιος Γεμιστός «Πλήθων», ιστορικό-φιλοσοφικό έργο.
- Η εκπαιδευτική και πνευματική κίνηση του ελληνισμού της Μικράς Ασίας. (1800-1922) Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών.
- Οικονομικός βίος των Ελλήνων της Δυτικής Μ. Ασίας.

διδακταλικής του υπηρεσίας υπηρέτησε σε νησιά του Αιγαίου, που γειτονεύουν με τη Μικρά Ασία, αλλά και από το ενδιαφέρον που του προκαλούσε η ζωή, η παιδεία, η τέχνη και γενικά ο πολιτισμός των Ελλήνων των απέναντι μικρασιατικών ακτών.

Στο τελευταίο 2τομο έργο του με τον τίτλο «Βυζαντινή Τέχνη», το οποίο κυκλοφόρησε πρόσφατα, από την οικογένειά του, παρουσιάζεται από το συγγραφέα η τέχνη (αρχιτεκτονική—αγιογραφία) της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας (330-1453) και στο 2ο τόμο η τέχνη των μεταβυζαντινών χρόνων (15ος -19ος αι.).

Όπως αναφέρεται στο οπίσθιο εξώφυλλο του 2ου τόμου, « Η βυζαντινή τέχνη ήταν το πλέον αντιπροσωπευτικό, το πιο επώνυμο, το διαρκέστερο, το πλέον αιώνιο επίτευγμα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ήταν μαζί έργο ελληνικό και χριστιανικό που αναπτύχθηκε και γιγαντώθηκε μέσα στο αιώνα κινούμενο φως της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, μέσα από την πάγια επαναλαμβανόμενη ενδιάθετη καλλιτεχνική αδυναμία των Ελλήνων από την αγωγή της ιστορικής πορείας του κόσμου.»

Πέραν των όσων αναφέρονται για τη Μεταβυζαντινή Τέχνη για τη Λευκάδα, την Ελλάδα, τη Βαλκανική Χερσόνησο αλλά και τον Ευρωπαϊκό χώρο στα δεκατέσσερα κεφάλαια του κυρίως κειμένου συμπεριλαμβάνονται ακόμα: γλωσσάριο, (π.χ καλίγια= Αυτοκρατορικά υποδήματα και σανδάλια), συντομογραφίες, κατάλογος όλων των βυζαντινών αυτοκρατόρων από 306-1453 κατά Δυναστεία, βιβλιογραφία (ελληνική και ξενόγλωσσα) και πολυσέλιδο παράρτημα με 223 ασπρόμαυρες φωτογραφίες, χαρτών, κάστρων, αγγείων, νάων και πολλών αγίων.

Θ. Μελάς